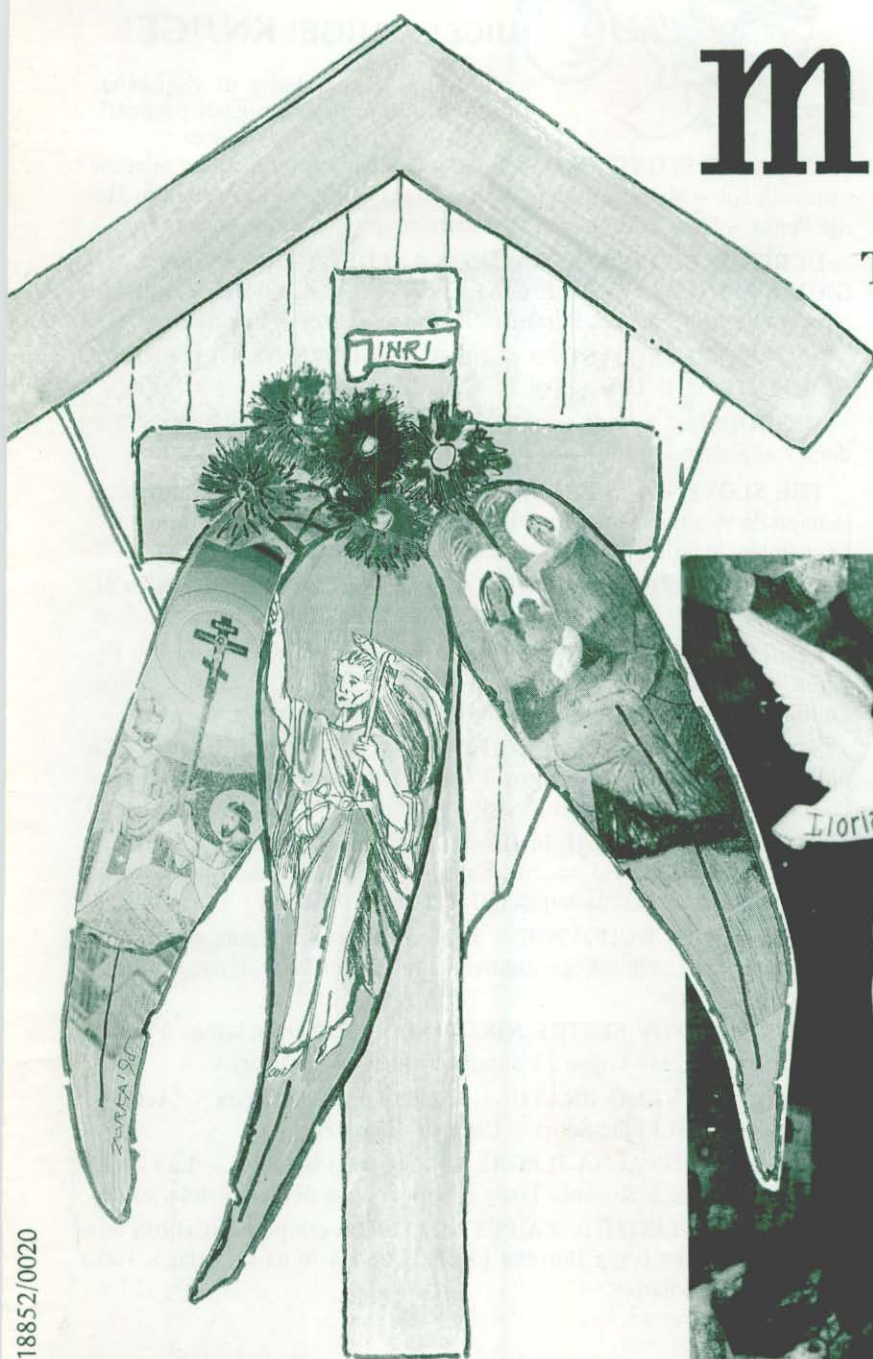

misli

THOUGHTS

LETO -
YEAR 45
DECEMBER 1996

23 DEC 1996

Stalna naslovna slika tega letnika predstavlja tri slovenska verska središča v Avstraliji: Melbourne, Sydney in Adelaide. Delo Zorke Černjak. Na fotografiji pa so jaslice našega središča v Melbourne.

+ + +

S to številko MISLI naša revija zaključuje petinštirideset let svojega življenja. Še pet let, pa bo obhajal svoj zlati jubilej. Kdo bo takrat njegov urednik in koliko bralcev bo imel? Bo še dovolj plačilnih naročnikov, da bo mogoče kriti stroške?

Sicer mi bo kdo rekel: "Le kaj se sekiraš za leta naprej? Kaj ni dovolj vsakdanjih težav?" Res je, a vsaj malo načrtovati je vseeno treba. Za MISLI je z moje strani toliko ljubezni in vsakdanjega truda, da mi res ni vseeno, kakšna bo njih bodočnost. Želim jim prav iz srca, da bi še dolgo živeli ter prinašale avstralskim Slovincem nekaj domače kulturne in verske hrane.

V letu, ki ga bomo kmalu pustili za sabo, sem se že kar vdal in pripravljal, da predam uredništvo. Potem bi imel mogoče še nekaj časa za pisanje, za kroniko, več časa za branje in — no ja — pripravljanje na zadnjo pot. Pa se je z odhodom patra Toneta vse zasukalo drugače. Še vedno sedim v uredništvu, tipkam in urejum, za lastno pisanje pa pri vsem tem kar ni časa...

Občudoval sem pokojnega patra Bernarda: uredništvo mi je oddal, ko res ni šlo več. Še ko sva se že domenila o predaji, se je počutil malo bolje in se premislil za dva meseca. Pisal pa mi je članek še teden dni pred smrtjo... Morda sem se nalezal kaj njegovega duha ob svoji skrbi za list. Navdaja me zadoščenje ob mislih, da je p. Bernard v večnosti z mano zadovoljen.

— Urednik in upravnik

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČIMO SE SLOVENSKO — I. del — Odlična metoda pouka mladine osnovnih šol — Melbourneške učiteljice Draga Gelt, Magda Pišotek in Marija Penca — Cena 10 dolarjev. Res koristen dar mladim znancem.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA. I. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL. PART I. Cena 12 dolarjev. Žal je drugi del pošel in nove izdaje najbrž ne bo. Slovenian Research Center of America.

SLOVENSKO SLOVSTVO — BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) — A. L. Ceferin (ed.) — Cena 11 dolarjev.

MY HOUSE — Pesniška zbirka Toneta Kuntnerja "Moja hiša", prevedena v angleščino. Cena deset dolarjev.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES — V angleščini je napisala slovensko zgodovino Draga Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbourne. Cena 22 dolarjev.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE — Knjiga zanimivih esejev Dr. M. Kremžarja (Argentina) o preosnovi družbe. Cena 10 dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. Zadnjo izdajo v štirih knjigah dobite za ceno 35 dolarjev.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSKEM, II. del. — Zanimiva študija razvoja dogodkov 1941 — 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos. Cena 27 dolarjev. (Cena za prvi in drugi del skupaj je 40 dolarjev.)

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. — Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh zajetnih knjig skupaj je 40 dolarjev. Samo zadnja knjiga (III. del) je 28 dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 3 dolarje.

STO RECEPTOV SESTRE NIKOLINE. — Kuharska knjiga o domačih jedeh. Cena prve knjige 11 dolarjev, druge pa 13 dolarjev.

PISMA MRTVEMU BRATU — Topli spomini na brata — Avtor je duhovnik lazarist Franc Sodja — Cena 12 dolarjev.

PRVA NACIONALNA ILEGALA — Štajerski bataljon — Ena izmed knjig argentinskega Slovence Ivana Korošca. Cena petnajst dolarjev.

JESENSKO LISTJE in ZA PEST DROBIŽA sta pesniški zbirki adelaidskega pesnika Ivana Burnika Legiša. Obe sta še na razpolago, vsaka za ceno deset dolarjev.

misli

(THOUGHTS) Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) Fr. Basil Valentine, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'Beckett Street, KEW, Vic. 3101 — Naslov: MISLI, P.O.Box 197, KEW, Vic. 3101 + Tel. (03)9853 7787 — Fax (03)9853 6176 + Naročnina za leto 1996 je 10.— dolarjev, izven Avstralije 20.— dolarjev, letalsko s posebnim dogovorom + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjeništvu za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 — Tel. (03)9387 8488 — Fax: (03)9380 2141

Božje misli in človeške

Leto

45

Št.

12

DECEMBER 1996

Ne bojmo se! — stran 289

Voščilo slovenskih škofov — stran 290

Pravo božično praznovanje — H. O. — stran 291

Slovenske znamke — stran 292

"Oznanjam vam veliko veselje..." — Feliks Timmermans — stran 293

Marija je bedela v hlevu — stara ljudska pesem — stran 294

Bonegillski spomini — Milka Stanič — stran 295

Naši odnosi — Cvetko Falež, predsednik ASK — stran 296

Dva moja božiča — Janez Primožič — stran 298

Središče svetih Cirila in Metoda, Melbourne — P. Basil — stran 299

Izpod Triglava — stran 302

Na poti do oltarja — Anton M. Slomšek — K. M. — stran 304

Središče svetega Rafaela, Sydney — P. Valerijan — stran 306

Moje celice — zapiski iz zaporov — Jožko Kragelj — stran 309

Naše nabirke — stran 309

Urednik sporoča — stran 311

Središče svete Družine, Adelaide — P. Janez — stran 312

Božič — pesem — Ivan Burnik Legiša — stran 313

Z vseh vetrov — stran 314

Kotiček naših mladih — stran 316

Križem avstralske Slovenije — stran 317

Pa spet nekaj uvoženega iz Republike Slovenije — stran 320

NE BOJTE SE!

ALI vas smem vprašati: Kakšni so vaši občutki ob praznovanju Jezusovega rojstva? Kaj vam pomeni Božič?

Priprava za praznike, pospravljanje, nakupovanje daril, božična srečanja ob pijači, jedachi in norenju nas morejo zelo utruditi. Na sveti večer se počutimo tako izčrpani, da enostavno ne moremo prav sprejeti angelovega oznanila: "Ne bojte se! Zakaj glejte, oznanjam vam veliko veselje za vse ljudstvo... Danes se vam je v Davidovem mestu rodil Zveličar!..."

Sicer še vemo, kaj praznujemo, tudi veselimo se še Znekoliko, če nismo sami, če sprejemamo voščila in tudi božična darila. Ali pa se zares veselimo tudi tega, da se je Bog učlovečil v rojstvu Jezusa Kristusa? Saj to je prav bistvo božičnih praznikov.

Sicer še mnogi verujejo v Kristusa, v božjega Sina. Celo ateisti ga spoštujejo kot človeka. Vseeno pa je vedno močnejše občutiti bojazen, ki obvladuje človeška srca in medsebojne odnose. Bojimo se za svoje materialne dobrine, bojimo se pričati za pravico in resnico, se zavzeti za ljudi, o katerih se včasih zelo krivično - slabo govori, kajti lahko bi se zgodilo, da bi tako še sami prišli ob slab glas; bojimo se včasih človeških odnosov, stikov s trpečimi ljudmi, saj to zahteva veliko časa, pozornosti, odgovornosti, predvsem pa ljubezni. Mnenje mnogih ljudi, žal tudi mnogih kristijanov, je približno tole: Dandanes ne moreš zaupati nikomur; ljudje so slabi, hudobni... Tisti, ki se vsega tega ne bojijo, so zelo lahkomišelní, da, skoraj nori...

Čemu se je Jezus rodil?

Že ob njegovem rojstvu so nam oznanili: Ne bojte se! (Tudi o veliki noči, po svojem vstajenju, nam sam pravi isto.) S tem, da je Bog postal človek, da je živel na istem svetu kot mi, da je imel tudi človeške težave, da je imel sovražnike, ki pa jih je vendar ljubil, nam hoče vliti v naša srca poguma in zaupanja v življenje. Učlovečil se je, da bi nam bil še bližje, da bi nam pomagal živeti, shajati se z drugače mislečimi; zlasti pa nam kaže s svojim življenjem, da je z iskreno ljubeznijo mogoče spremeniti veliko - celo "hudobnega človeka".

Ali nam ne daje Bog toliko moči in upanja tudi v zavesti svoje solidarnosti do nas, da bi mogli tudi mi pomagati,

**Obilico božjih milosti,
srčnega miru in zadovoljstva
v božičnih blagoslovljenih
dnevih Gospodovega obiskanja
Vam vsem želijo
Vaši dušni pastirji, obe sestri
in naši posinovljeni misijonarji.**

**Enako želita
vsem naročnikom MISLI,
bralcem in zlasti sodelavcem
— uredništvo in uprava
MISLI**

skušati razumeti, poslušati, biti bolj občutljivi in pozorni na vse, kar se dogaja okoli nas. - Vem, da je lažje tistim, ki so bolj robustnega značaja, lažje ako ne pustiš, da bi bilo tvoje srce preveč občutljivo. Vem pa tudi, da v isti meri doživiš veliko lepega, v spoznanju majhnih vrednot in zakladov, ki jih drugi ne občutijo. Vzrok za dejstvo, da so ljudje manj občutljivi in zato manj pozorni, je tudi v tem, da ne znajo sprejemati žalosti, ne svoje ne tuje. Ali nista tudi žalost in trpljenje del našega življenja? Tudi Kristus je čutil žalost in je trpel za nas.

Poskušajmo se torej osvoboditi te naše bojazni. Vem, da to ni lahko, ne gre od enega dneva do drugega, vendar je vse mogoče v zaupanju in globoki veri, da je Bog vedno z nami, tudi takrat, ko tega niti ne pričakujemo, niti ne čutimo božje bližine. Če nas Bog ne bi potreboval tam, kjer smo, nas ne bi tja postavil.

BRATJE IN SESTRE, v duhu pojdimo za Božič v Betlehem. Našli bomo Marijo, Jožefa in Dete. V podobi otroka se nam je približal Bog, da bi "nas rešil vse krivice in zase očistil kot izvoljeno ljudstvo, vneto za dobra dela" (Tim 2, 14). Za praznike uresničimo angelski spev: "Slava Bogu — mir ljudem!" Pridružimo se betlehemskim pastirjem, o katerih nam božični evangelij sporoča, da so se po srečanju s sveto družino "vrnili in Boga slavili za vse, kar so slišali in videli" (Lk 2, 20).

V tem naj bo tudi naše praznovanje in veselje. To veselje in srečo želimo vsem duhovnikom, redovnicam in redovnikom, vsem cerkvenim sodelavcem, rojakom doma, v zamejstvu in po svetu ter vsem ljudem, ki so blage volje. Božji mir in Marijino varstvo naj vas spremlja v novem letu 1997.

SLOVENSKI ŠKOFJE

Pravo božično praznovanje

SVETEGA večera in božičnih praznikov gotovo ne bomo mogli praznovati tako kot smo to delali v otroških letih, brez vsake skrbi, zavito v idilične sanje. Ne bomo mogli Božiča praznovati samo s tem, da se bomo predali lepim spominom in sentimentalnosti. Trezni in resni kot smo, vsakdanjosti z vsemi problemi, skrbmi, težavami in stiskami tudi na sam sveti večer ne bomo mogli enostavno pozabiti. Vprašati se moramo: Ali nam sploh kaj pomaga in koristi, če je Božič samo lep spomin na dogajanja v Betlehemu pred dva tisoč leti? To bi bilo očitno premalo.

Evangelij nam pove: To, kar se je takrat godilo, ni daleč proč od nas, nekje v temni zgodovini. Poveljani Gospod, ki je zrastel iz betlehemskega Deteta, nas ni zapustil, temveč nam je blizu, je med nami, nam je celo bliže kakor za časa svojega bivanja na zemlji. Zato beremo v božičnem evangeliju stavek: Hodie Filius natus est nobis - danes nam je rojen Sin! Danes se je rodil Rešenik sveta! Ne več kot neboljeno dete, kot otrok v jaslicah, a vendar kot učlovečeni in k nam poslani BOG. Tudi DANES nam ponuja in podarja svoj mir. Vsem ljudem, ne samo pastirjem na betlehemske poljanah. Tako Božič le ni zgolj praznik lepih spominov. TUKAJ in DANES je Odrašenik med nami. Sedaj nam ponuja mir in veselje, ki ga svet ne more dati. Danes imamo edinstveno priložnost, da odpremo svoja srca oznanilu njegovega miru in veselja, da zaslišimo živo božjo besedo in da hvaležno odgovorimo na njegov klic ljubezni.

Ali zares danes in tukaj lahko občutimo veličino božje slave, njegovega odrešenja in miru? Vidimo in doživljamo, da je tudi današnji Božič prepoln najrazličnejšega trpljenja, ločitev, tug, stisk in nemira. V nas samih je vse polno razklanosti. Pogreznjeni smo v mnogotero zlo, obdajajo nas nemir, vojne in prepiri. Kdor trezno in brez iluzij ogleduje svet in samega sebe, si mora postaviti ta vprašanja, posebno v ozadju božičnega evangeljskega oznanila. Božji

odgovor na ta vprašanja nas utegne razočarati.

Znamenje, ki ga BOG daje pastirjem in nam, je otrok v jaslicah. Mi seveda zahtevamo več: Hočemo genialnega, močnega človeka, ki nas očara, ki s svojo močno roko urejuje svet in vsa dogajanja v svetu, ki bo končno naredil mir. Hočemo človeka, ki s svojo modrostjo prepriča ves svet, da je sleherni vojskovanje nesmiselno. Otrok nam ne zadostuje. Bogu pa ni bilo "premalo", da je postal otrok. Bog hodi svoja pota, ki so dostikrat drugačna, kot si jih človek zamisli ali ki jih človek smatra za najpametnejša in najbolj smiselna.

Toda - ali je to vse, kar nam pove božično oznanilo? Če je ta otrok več kot otrok, če se za njegovo neboljeno podobo skriva Odrašenik, Mesija, potem se je v svetu po njegovem rojstvu le nekaj spremenilo. Če je Bog sam prišel v našo bedo in stisko, potem vidimo izhod iz slepe ulice, potem smemo upati, saj nam Bog ponuja roko v pomoč. Teža človekovega bivanja na zemlji nam ni odvzeta - tudi vnaprej nas bodo žulili problemi, toda dano nam je upanje, ker vemo, da ni nesmiselno TUKAJ in DANES vztrajati.

Če nam ta novorojenček kaže dobrotljivost in ljudomilost Boga, njegovo ljubezen in usamljenje, potem ne more biti nesmiselno ljubiti, razdajati ljubezen, četudi se ne "splača".

Ali je sploh možen mir brez ljubezni, ki se razdaja ne da bi vpraševala po "plačilu in odškodnini"? Vse to nam podaja za Božič Bog - zastonj! Smemo tukaj in danes živeti kot ljudje polni upanja! Veselje, ki nam ga oznanja angel, ni opojna pijača, ki nam zatemni pogled in ki po praznikih zopet izgine, temveč resna sproščenost, ki nas tudi takrat ne zapusti, ko nas življenjska pot vodi skozi temo.

Vsa vsebina božičnega praznika je popolna suverenost Boga. Bog nam je zaupal skrivnost veselja, sreče in miru - zastonj, toda z naročilom, da jo razširimo še med druge. Samo z NJIM jo moremo razširjati. Kaj bi mogli misliti o pastirjih, ki bi - potem ko so slišali glas angela - zaspali in bi se jim ne ljubilo iti na pot, da bi tudi drugim oznanili veselo novico. Božič nas pošilja na pot, na pot k bližnjemu in k Bogu. Radi najdemo kak izgovor ali hočemo narediti poceni kompromis, da se nam ni treba podati na pot. Rajši ostanemo doma v topli in zakurjeni hišici, ker je prijetnejše, kakor da bi se napotili skozi zimo in mraz.

Tudi v sosedu, v bližnjem, v materi, v očetu, v starki, v otroku, v brezbožnežu, v egoistu, v

mogočnežu, v osamelem... se mora roditi Kristus. Nič nam ne koristi, če je Božič le spomin, da se je Kristus rodil pred dva tisoč leti, če se tukaj in danes nič ne rodi, nič ne spremeni. Nič nam ne koristi, če bi bil Bog pred dva tisoč leti govoril, tukaj in danes pa ne bi bilo nikogar, ki bi nam govoril v božjem imenu. Nič nam ne koristi, če bi Bog pred dva tisoč leti storil velika dela, da bi se pred dva tisoč leti izkazala in poosebila božja ljubezen, če tukaj in danes nimamo nikogar, ki nesebično ljubi, misli in sočustvuje, in če se tukaj in danes ne ljubimo med seboj. Čudo svete noči, čudo božičnega praznika je v tem, da Bog med nami lahko bolj oživi, da Bog postane "up to date" in se med nami poosebi. Bog potrebuje telo, da čuti, potrebuje roke, da ozdravlja, usta, da govori in tolaži, srce, da ljubi, potrebuje noge, da se napoti k bližnjemu, potrebuje oči, da vidi stisko... Skratka: potrebuje MENE, TEBE, NAS...

Ali se bo Bog rodil, poosebil v sveti noči v meni, v tebi, v nas? Zares bi bilo škoda svete noči, če bi šla brez sledu mimo nas!

H.O.

Znamke

so nosilke zgodovinskih poročil, kot slovenske znamke pa nas še povezujejo z rodno domovino, sem napisal pri objavljenih znamkah v septembrski številki Misli. Res je tako. Naša naročnica iz Adelaide, ki se bavi z zbiranjem slovenskih znamk, MAURA VODOPIVEC, nam je spet poslala v objavo štiri, ki so v Sloveniji izšle v oktobru in novembru. Lepe so in zgovorne.

Prva (levo zgoraj) nas spomni na stoletnico ljubljanske poštne stavbe. Vsakdo, ki mu je Ljubljana le malo poznana, bo na znamki spoznal značilno kupolo na vogalu nad glavnim vhodom. Letos za stoletnico so stavbo znotraj in zunaj obnovili. — Znamka levo spodaj predstavlja prvi avtomatski pisemski usmerjevalnik. — Ostali dve znamki sta božični. Zgornja prikazuje jaslice. Na sliki so trije Modri pred betlehemskim Detetom. Druga božična znamka je slika otrok, ki se sankajo.

»Oznanjam vam veliko veselje...«

ZOPET je zavladala strašna tišina kakor pred veliko nevihto. Nobena ovca se ni zganila, niti dračje ni zapokalo. Obrazi pastirjev so bili bledi od strahu; vsak je čutil, da se bliža nekaj neznanskega in vse oči so se upirale v vodja pastirjev, starega Bienusa. Kakor bi hotele od njega izprositi pomoči in obrambe.

S tresočim se glasom, kar se ni še nikdar pripetilo, je spregovoril: »Prijetelji, pripravlja se nekaj velikega. Ne vem, kaj je, lahko pa pomeni celo konec sveta. Toda nikar se ne plašimo! Naša vera je trdna in vse, kar pride nad nas, se bo zgodilo zaradi nečesa boljšega. Poklekajmo in molimo, kajti moje besede ne zmorejo nič in so izgubile svojo moč.«

Vsi so poklekali, toda od strahu ni mogel nihče moliti. Zgrbili so se, se napravili majhne in pričakovali najstrašnejšega.

Vsa usta so kriknila hkrati in mahoma se je visoko pred njimi pojavil blesteč angel, obdan s krožečimi venci tisočbarvne svetlobe.

Bled fant je padel vznak, iz Bienusovih rok je zdrsnila knjižica, mali debeluh si je z rokami zakril oči in grbec s klobukom. Nekateri so pobegnili pod pristrešje, slepec pa se je smehljaj. Krava je vtaknila glavo v slamo, koza je nategovala vrv, da bi utekla, vse pa so se zbegane gnetle druga čez drugo.

Vse te tresoče se može je ogrinjala biserna svetloba, ki je lila iz prikazni, iz gub angelovega vodenozelenega plašča, iz njegovih zlatih las, iz nebesnomodre obleke in utripajočega plamena njegovih peruti.

Angel je spregovoril z globokim, sladkim glasom, ki je bolj pel v njihovih srcih, kot pa iz angelovih ust. Dejal je: »Ne bojte se! Kajti glejte, oznanjam vam veliko veselje, ki ga bodo deležni vsi ljudje...«

Tedaj so vsi ponižno uprli oči vanj. Živali so se pomirile. In preprosti ljudje so drgetaje in z utripajočimi srci čuli veliko vest: da se je to noč rodil Zveličar v podobi majhnega nebogljenega otroka, ki ga bodo v plenice zavili. Našli ga bodo tam na polju pri Betlehemu.

Ko so po kmečko občudovali čudovitega angela in bili srečni ob pogledu njegovih iskričah se oči, ob vonjavah njegovega telesa in tihih kretnjah njegovih ljubkih rok, se je odprlo nebo in ves prostor je mrgolel angelov kakor blesteča se roža. Mogočno kakor vihar, toda mameče kakor spev slavca v času ljubezni, se je začelo petje tja v vrtoglavo globino angelske svetlobe: »Slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so Bogu po volji!...«

Stebri svetlobe so poromali čez svet, zvezde so se sukale v velikih krogih, padal je dež cvetlic in ptičjega petja in ozračje je dišalo po maju in raju.

Ko je prikazen izginila, so zvezde spet svetle, negibne stale na nebu. Na zemlji sta ležala sneg in mráz in nad Betlehemom je kakor svetel steber kraljeval komet.

Pastirci so vsi prevzeti od ginjenosti in začudenja z očmi jemali Bienusu besede iz ust. Njegova stara, obrasla glava je drgetala, od veselja so se mu tresle roke in presrečen je vzkliknil: »Možje! Možje! Kakšna milost nas je doletela! Pojdimo takoj v Betlehem poiskat otroka! In vsak naj kaj vzame s seboj!... Nič ne bo zanj preveč... Njegova mati mora biti tista žena, ki so ji povsod pokazali vrata. O prijatelji, kaj pomeni to, da se je vse nebo odprlo za nas in da so angeli ubogim pastirjem zapeli to veliko novico! Moji sivi lasje mi ob veselja trepetajo na glavi! Zaigrajte! Vzemite svoje mehove, piščali in gosli, kajti pričenja se praznik za vso zemljo. Glejte, praznično perje zvezde repatice plapolajo po zraku!...«

Vsakdo je že brkljal po svoji torbi za jedi ali po svoji vreči, da bi kaj našel. Vzklikali so drug drugemu:

»Jaz dam dve ovčji koži!«

»Jaz košaro lepega krompirja!«

»Jaz vola,« je vzkliknil Bienus, »da ga pojedo!«

»Jaz blagoslovljeno svečo, da bo odganjala nesrečo od hiše, zraven pa še dva funta malega kruhka!«

»Jaz dam jagnje, da se bo dete igralo z njim,« je

vzkliknil pastir najdenček.

"Jaz olja in kruha!" se je oglasil še starec z rumeno brado - in tako dalje.

"Ali bi ne poklicali še druge pastirje z gričev?" je vprašal grbec, ki je imel pod pazduho prekajeno gnjat.

"Da, pokličimo jih!" je dejal Bienus.

Tedaj je črni orjak zatrobil na kravji rog in skozi tiho noč je poromal glas čez gore ter sprožil medel odmev. S sosednih gričev so odgovorili prav taki rogovi in vsi griči so spregovorili...

V rahli svetlobi prekrasnega kometa so se pastirji odpravili po griču navzdol. Mehovi so piskali, vesele so pele gosli in piščali in pastirji so bili radostni ter razposajeni kakor truma otrok.

Iz samotnih koč, mimo katerih so šli, so pokukavale glave s spalnimi čepicami.

"Kaj se je zgodilo, da ste tako veseli?" so vzklikale pastirjem.

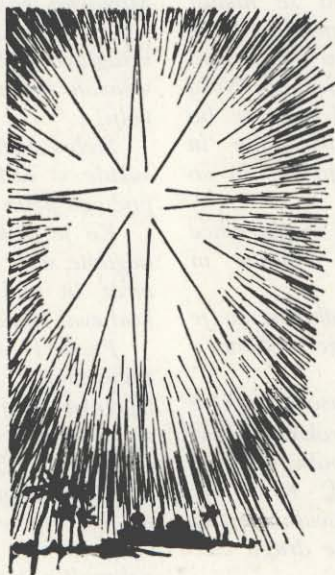
Ti pa so jim zmedeno odgovarjali: "Zveličar se je rodil, angel nam je povedal, zato sveti zvezda z repom..." Pojoč in svirajoč so hiteli dalje.

"Z vami gremo, z vami gremo!"

In v vsaki koči, kjer je prebivala pobožnost, so žena in mož in otroci zlezli iz svojih slamnjač in prosili, da bi smeli tudi oni pogledat tega lepega otročička. Toda otrok je bil siromašen in pastirji so imeli svoje darove s seboj - zato so tudi oni vzeli več, kot so mogli pogrešati: jajca, surovo maslo, prte in drugo.

In glej! Po tistem snegu so romale gruče ljudi, žensk v plaščih s kapuco, moških in otrok, vse v isto smer, za zvezdo repatico, ki je visoko in prekrasno žarela v brezkončni globini zvezdnate noči.

FELIKS TIMMERMANS

MARIJA JE BEDELA V HLEVU

Marija je bedela v hlevu,
v svetem mestu Betlehemu.
Ko Jezusa je porodila,
tako je rekla, govorila:
»Nocoj je zunaj mrzla noč.
Kdo bo mi, materi, v pomoč,
vsaj ta čas, da bo dan pred vrati?
O da bi hotel Bog poslati
dva angela, golobca dva,
da bi prinesla mi pleničice,

povoje bele, zlikane,
da vanje bi povila Jezusa.«
Še komaj to spregovori,
zbor angelov k njej prileti,
prinese ji plenice kar dvoje
in bele, zlikane povoje;
ji dá mehko blaznico,
pojoč nebeško Glorijo.
Marija je povila Jezusa,
preljubega Zveličarja...

/Stara ljudska božična pesem/

BONEGILLSKI SPOMINI

MILKA STANIČ

KER ste že nekajkrat omenili v Mislih, da zbirate zgodovinsko gradivo iz življenja Slovencev v Avstraliji, pošiljam fotografijo, ki je stara že nad štirideset let: **slovenski pevski zbor v Bonegilli**, taborišču pri Wodongi (Vic.), kjer smo preživeli prvo dobo svojega bivanja v Avstraliji.

Slikali smo se menda v juliju 1952. Taborišče je dobilo obisk škofa iz Bendiga - v njegovo škofijo je spadala Bonegilla. Če je prišel birmovat, se ne spominjam več. Moral pa je biti zadovoljen z našim petjem, ker je sam izrazil željo, da se z nami fotografira. Tako je na sliki v sredini zdaj gotovo že pokojni škof **Most Rev. Bernard Denis Stewart** (Bendigo, škofija Sandhurst, 1950 - 1988). Pevci na sliki smo od leve na desno: **Rudi Mavrič** (že pokojni), pevovodja **Lojze Furlan** (živi v Geelongu), **Felicita Drnovšček-Prodanovič** (živi v Alburyju, NSW), za njo stoji **Holandec Hans** (priimka žal ne vem, bil je basist in je zelo rad pel z nami). Med njim in škofom je **Rafael**, doma nekje iz Kobariškega kota. Žal tudi njegovega priimka ne vem več. (Če še živi in bo to bral, naj se oglasi!) Za škofovo levo ramo je moj pokojni brat **Ivan Velišček**, na škofovi levici pa stoji **Ida**

Drnovšček-Mimič (sestra Felicite, ki zdaj tudi živi v Alburyju, obe pa sta moji sestrični). Ob njej stojim jaz (**Milka Velišček-Stanič**), za mano pa je **Lojze Semenič** (brat Furlanove žene Kristine, zdaj tudi v Geelongu), zadnja dva na desni slike sta pa **Pavle Poštarenko** (?) in **Dominik Peternel** (zdaj živi v Alburyju).

Slikali smo se v taboriščni cerkvi, za katero je služila ena barak. Za nami se vidi revna pločevinasta stena, na levi slike pa je stranski oltar Srca Jezusovega. V tolažbo nam je bilo, da je tudi Jezus bival v enaki baraki kot mi, revni begunci, na začetku novega poglavja svojega življenja.

Naš taboriščni pevski zbor, ki ga je vodil Lojze Furlan, nam je bil vsem v veliko veselje. Bili smo skupaj približno štirinajst mesecev. S prihodom vsakega novega transporta se nam je kak Slovenec pridružil za nekaj tednov, dokler ni bil poslan na delo kamor koli po širni avstralski celini. Bilo je menda v marcu 1953, ko je zbor prenehal. Še zadnji smo se razšli: eni v Geelong, drugi v Albury, v Sydney, v Wagga Wagga.

Slovenski
pevski zbor
je bil verjetno
začetek
zbornega
petja
v Bonegilli.
Ima še kdo
drugi bivši
Bonegillčan
kaj slik
in poročil?
Pošljite
na "Misli" -
to so drobci
naše
zgodovine.

Spomin na nas pa je v Bonegilli ostal in očitno so nas pogrešali. Peli smo pri nedeljski maši, najprej samo slovenske, ker drugih nismo znali. Potem nam je taboriščni katoliški župnik, Nemec Father Baron, S.V.D., preskrbel note za latinsko mašo. Tako smo peli Kyrie, Sanctus in Agnus Dei v latinščini, kar je bilo ljudem raznih narodnosti bliže. Marsikdo je vzkliknil: "O, kakor doma!...", pa naj je prišel iz katerega koli kraja Evrope.

Spominjam se, da smo bili za Božič 1952 povabljeni v Albury k petju božičnih pesmi v parku - "Carols at the Candlelight". Father Baron nam je posodil cerkveno pesmarico. Zbrali smo angleško "Little Child Jesus", latinsko "Adeste Fideles" in slovensko "Sveta noč". Pri zadnji pesmi se nam je

pridružila vsa zbrana množica in vsak je pel v svojem jeziku. Nepopisen občutek, ki se ga more samo doživeti in ga ne pozabiš zlepa! Daleč od doma, med tujimi ljudmi različnih narodov in jezikov - a vse nas je povezala v eno družino ista pesem, ista misel: Božič! Rojstvo Gospodovo!...

Kljub začetnim težavam in skrbem za domače smo bili zadovoljni. K temu je vsekakor pripomogla tudi slovenska pesem. In tudi to naše petje v Bonegilli je delček naše izseljenske zgodovine. Škoda bi bilo, da bi se nenapisan izgubil - zato sem se spravila k pisanju. Mogoče bi naš takratni pevovodja, Lojze Furlan iz Geelonga, znal še kaj dodati tem mojim spominom. Tudi njemu je bila takrat pesem več kot vsakdanji kruh.

Naši odnosi

PO obisku Tržaškega okteta v Sydneyu me je urednica Svobodnih razgledov prosila, naj napišem članek "Kultura nas druži". Ponudila mi je roko in dodala: "Podajva si roko sprave vsaj midva, če že drugi nočejo!" Rade volje sem to storil.

Kdor se je udeležil koncertov Tržaškega okteta, e res lahko čutil skupen duh slovenstva, nek mir, si nas je družil. Na vseh nastopih, kjer je pel Tržaški oktet, je vladal popolen mir, da so se društveni opazovalci čudili, kako je to sploh mogoče, ko največkrat ljudi ni mogoče umiriti. Kultura, res prava, globoka in resnična srčna kultura pomirjuje, celi rane in ustvarja blaginjo. To ni nujno samo pri občutenem petju, lahko je tudi pri poeziji, dobro napisani knjigi ali lepo zaigrani igri. Da lahko katerokoli od teh kultur sprejemamo, moramo imeti tudi sami nekaj srčne kulture. Vsaj pri nastopih Tržaškega okteta smo dokazali, da jo imamo. Zakaj nas torej mnogokrat stvari razdvajajo? Zdi se mi nujno najprej dognati, kaj nas razdvaja. Šele potem bomo lahko odstranili želo razdora in se bomo pričeli družiti.

Ker sem pravkar prevzel predsedništvo Avstralske slovenske konference (ASK), mi

dovolite, da za našo skupno blaginjo te probleme z vami razglabljam. Istočasno želim predstaviti naše delo in cilje istim, ki nas ne poznate, ter popraviti mnenje tistim, ki trdijo, da se želimo vmešavati ali celo kontrolirati društva. V tem ni resnice in če se bo kdaj ASK vmešavala v društvene zadeve, bom to javno kritiziral in iz organizacije izstopil.

ASK je nastala na pobudo organizatorjev Svetovnega slovenskega kongresa (SSK). SSK si prizadeva, da bi zbral Slovence z nadpovprečnim interesom za slovensko stvar in jih vodil v skupnem naporu za dobrobit vseh rojakov. Slovenski narodni sveti (SNS) so lokalne organizacije, združene v ASK in imajo torej isti program kot Kongres. Naša naloga je pospeševati slovenstvo, ne pa ga ovirati. Zlobno je podtikati Svetom zle namene, predvsem zaradi društev. V Sydneyu in Canberri sodelujejo društva z Narodnim svetom složno in zgledno. Naš namen pa tudi ni društveno delo, ampak narodno-politično, vendar pa ne strankarsko-politično delo. Naše delovanje mora biti nadstrankarsko, kar pa ne pomeni, da se ne smemo navduševati za stranko, ki ima najboljši program za blaginjo nas vseh.

Zdaj, ko imamo našo samostojno Slovenijo, ni

resnega razloga, da bi bili na smrt sprti med seboj. Tako nas misli velika večina. Sprava, ki nam je bila ponujena, pravzaprav ni bila resna sprava. Tisti, ki so nam delali krivice, se nam smeji v brk in še naprej uživajo privilegije, ki so si jih priborili v hosti. Tisti, ki smo izgubili domovino, pa tudi če samo zato, ker smo šli v svet za poštenim kosom kruha, ne dobimo sočutja, ker nam je domovina bila odvzeta. Zakaj nam rodna gruda ni dala blagostanja, da bi se ne gubili in izumirali po svetu? Za vse to smo krivili komunizem in jugoslovanstvo. Zdaj teh dveh ni več, zakaj torej še nismo enotni in spravljeni?

Mislim, da nas večina ve, v katerem grmu tiči zajec, pa se ga bojimo prestrašiti. Prav ob obisku Tržaškega okteta smo zopet slišali, da bi naj pevci bili "farški". Kakšna zmota (če ne namerna laž - op. ur.). Zanimajte se za njihovo ozadje in dognali boste, da so pristni Primorci, nekateri tesno povezani tudi s Primorskim dnevnikom. Vse smo lepo sprejeli in jim nismo dajali zdevkov. Torej kakšna zloba in kakšna krivica, da so "farški". Prav zaradi takšne mentalitete majhnega števila voditeljev so bila društva v Melbournu in njihovi številni člani prikrajšani za nepozabno petje Primorskih rojakov. Mar ni to tisto zlo, ki nas razdvaja? Žal so vse psovke in sovraštvo zadnji petdesetih let več let snovane prav na tem zlu. Imenovali smo to zlo komunizem, jugoslovanstvo in matico. Toda to so bile le besede, ki so skrivale sovraštvo do drugače mislečih, do ljudi, ki hodijo in ljudi, ki ne hodijo v cerkev. V tem je zloba, ki nas razdvaja.

Kdaj bomo spregledali in opustili to nevredno početje poštenega Slovenca? Kdaj si bomo priznali, da nimamo pravice sorojaku vsiljevati lastnih nazorov in kdaj bomo prenehali sovražiti ljudi, ki verjamejo v kaj drugega kot verjamemo sami? Tudi za to je potrebna srčna kultura in v veliki večini jo imamo. Izločimo torej ljudi iz naše skupnosti, ki sovraštvo gojijo, širijo in vsiljujejo! Povejmo jim, da ne maramo njihovega sovraštva in da hočemo sožitje in sodelovanje vseh Slovencev, če hodijo v cerkev ali ne!

Slovenski narodni sveti tudi niso socialne in družabne ustanove, ki članstvu nudijo zabavo in razvedrilo. Kot že rečeno: Sveti so organizacije Slovencev v sklopu Slovenskega svetovnega kongresa, ki čutijo posebno potrebo, da storijo nekaj za Slovenijo in ne pričakujejo, da bi Slovenija kaj storila zanje. Da delujemo narodno-politično, smo jasno in odkrito dokazali, ko se je Slovenija osamosvajala in je rabila mednarodno priznanje. Storili smo vse, kar je bilo v naši moči, brez zahteve za plačilo. Od Slovenije ne pričakujemo

odkupnine, niti pravice odločati o slovenski politiki. Zahtevamo pa za vse izseljence pravico do članstva v narodnem občestvu, katerega si nismo izbrali sami, ampak smo bili v njem rojeni. Prišel je čas, da zahtevamo tudi nekaj zase, ker smo vedno skrbeli le za Slovenijo. Slovenski parlament mora vedeti, kje nas izseljence želi čevelj. Prav zato si želimo v Slovenskem parlamentu zastopnika, ki bo te pravice zahteval. Svojega predstavnika ima 4.000 državljanov italijanske manjšine in še manjše število madžarske. Izseljencev po svetu je preko 300.000 - so torej naše zahteve krivične?

Svetovni slovenski kongres povezuje Slovence, kateri želimo Sloveniji in Slovencem na zemlji raj. Vemo, da to ni mogoče, prepričani pa smo, da se zanj smemo boriti. Vabimo vas, da se nam pridružite in postanete člani Svetov. Slovenskim društvom pa želimo uspehov in našo podporo, če jo sprejmejo, nikakor pa ne želimo nesporazumov in sovražnosti. Prepričani smo, da tudi verski centri želijo sodelovanje kot ga ima verski center v Sydneyu s Slovenskim društvom in Klubom Triglav. Vsako natolcevanje proti duhovnikom je zvito iz trte, kar jasno dokaže primer v Sydneyu. Dajmo "fair go" tudi Melbournu in Adelaidi in ne nasedajmo hujskačem. Živeti hočemo v miru in slogi.

S temi mislimi želim sprave in sodelovanja, veliko sreče ter zadovoljstva vam, vašim družinam in prijateljem za Božič, v novem letu pa zdravja in veliko uspehov za naše skupno delo v prid vsem Slovencem in Sloveniji. Z najlepšimi pozdravi!

CVETKO FALEŽ predsednik
Avstralske slovenske konference

Odbor Avstralske Slovenske Konference
in vsi njeni Narodni sveti v Avstraliji
želijo vsem Slovencem obilo božičnih milosti
ter sreče, zadovoljstva in uspehov v letu 1997!

Dva moja Božiča

NAMENIL sem se, da po več kot 45 letih za letošnji Božič obudim nekaj spominov.

Pisalo se je leto 1940. Že nekaj mesecev sem služil dijaški vojaški rok. Na vojaškem službovanju sem bil v bosanskem glavnem mestu Sarajevu. Bilo nas je okoli deset, Slovenci in Hrvati in dobro smo se razumeli. Po nekaj mesecih vojaškega uvajanja so nas razmestili po raznih pisarnah. Mene so poslali v glavno pisarno kot "sotrudnika" vodje.

Naravno smo dnevno z veliko pozornostjo sledili dogodkom okoli Jugoslavije, zlasti ob italijansko-grškem zapletu in še bolj ob bombardiranju Bitolja. Bilo je dokaj vznemirljivih novic. Zato smo se zares oddahnili ob okrožnici vojnega ministrstva, da se za Božič vsem pripadnikom rimo-katoliške vere prizna - ako seveda dovoljuje služba - enomesečni dopust. Muslimani pa so dobili enak delež za njihov post "Ramadan". Ta vesela vest nas je nekako prepričala, da vendarle ni bilo vse tako črno; istočasno pa je morda potrdila, da so se v vojaških krogih zavedali resnice in so jo hoteli prav z našimi dopusti prikriti javnosti.

Čim smo dobili dopustno dovoljenje, smo se odpravili vsak na svojo stran. Vožnja od Sarajeva do Ljubljane je trajala okoli deset ur. Bilo je pred opoldansko uro, ko sem potrkal na stanovanjska vrata našega doma v Gradišču. Odprla mi je mama in bila vsa vesela mojega prihoda. Pričakovali so me, saj sem imel za seboj že več kot pol leta vojaške službe.

Sprejel sem božično delo, ki se me je držalo vsa leta, prav od drsanja šolskih klopi: priprava jaslic in božičnega drevesa. Užival sem pri tem in vesel sem bil, da sem bil za Božič doma. V pričakovanju je vendarle nastopil Božič, praznik miru in radosti, kateremu pa je bil že primešan občutek skrbi, kaj nam bo prinesla bodočnost. Čutili smo, da smo morda zadnjikrat vsi skupaj, saj je vse kazalo, da se bliža vojna vihra. Kot v letih moje mladosti smo ob igranju tombole pričakali polnočnico. "Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so blage volje!" Kakor vsako leto, a pravega razpoloženja ni bilo.

Prav tako smo pričakali na Silvestrov večer prestop starega v novo leto. Ob tem nas je še bolj prevzemala misel, kaj nam bo novo prineslo. Nismo

se mogli otresti misli, da smo kot družina zadnjikrat skupaj.

Še nekaj dni januarja in treba je bilo misliti na povratek. Po vrnitvi pa sem zvedel, da sem bil med odsotnostjo premeščen na drugo mesto. Bil sem deloma vodja mobilizacijskega oddelka. Imel sem polne roke dela z vpoklici vojnih obveznikov, ne samo podnevi, ampak celo v nočnih urah. Prav smilili so se mi bosanski mobiliziranci, ki so se z opankami in v spremstvu živinčeta pojavljali pred pisarno v obrambo domovine. Res, pripravljenost pa taka!

V tem duhu smo pričakali vojaški puč v Beogradu ter vedeli, koliko je ura. Preživeli smo bombardiranje sarajevskega letališčam Rajlovice in mesta samega. Toliko hvaljena jugoslovanska vojska se je razsula že v nekaj dneh. Ustanovitev Paveličeve Nezavisne Hrvške Države ji je dala zadnji sunek. Hrvatom je bilo dovoljen povratek domov, Srbom in nam Slovencem pa ni kazalo drugega kot slediti ukazu nemškega poveljnika mesta Sarajeva, se kot vojni ujetniki podati v vojašnico in tam počakati nadaljnjih navodil.

Končno smo se v dolgi koloni pomikali proti kolodvoru, kjer so nas natovorili v deloma odprte in deloma zaprte vagone. Kam gremo, ni nihče vedel. Med hudo nevihto smo končno dospeli v Bosanski Brod. Železniški most preko Save je bil uničen, zato so nas morali s splavom prepeljati na drugi breg Save, v Slavonski Brod. Resnici na ljubo naj pripomnim: ako ne bi bila prisotna nemška vojaška straža, bi nas Hrvatje potolkli kakor živino.

Namestili so nas v prostorih bivšega Jug. Zelu polka. Popoldne smo dobili nekaj okrepčila, kmalu nato pa so nas zopet natovorili na vagone. Vlak nas je odpeljal preko od Madžarov zasedene Vojvodine in Madžarske, Avstrije in dalje v Severno Nemčijo, blizu holandske meje. Naslednji dan smo prišli v stalno taborišče vojnih ujetnikov, kjer so nas pozdravili Francozi in Poljaki.

Ugibali smo, kaj nam bo prinesla bodočnost. Po popisu za Rdeči križ v Ženevi smo kmalu nato dobili sporočilo, da je jugoslovanskim ujetnikom namenjena delovna komanda. Veseli smo bili novice, kajti življenje je postajalo dolgočasno in enolično, Slovenci pa smo vajeni dela. Kamioni so nas odpeljali na delovno mesto. Sprejel nas je komandant taborišča, a zlasti nemška mladina nas je gledala kot bi bili opice v zoološkem vrtu. Končno smo bili razdeljeni k posameznim kmetom. Ne bom pozabil prve večerje. Zadovoljni so bili, da smo Slovenci, kajti vsaj je znal vsaj nekaj nemščine. Zlasti pa jih je veselilo, da smo katoličani, kajti v tem delu Nemčije so živeli strogi pripadniki naše

vere. Zlasti smo jih presenetili, da smo se vsako nedeljo udeležili svete maše s slovenskim ljudskim petjem, vse dokler nam ni bilo to od oblasti prepovedano.

Naj preidem k pravemu namenu članka: opisati svoj prvi Božič v ujetništvu. Leta 1941 je bila prava sibirski zima. Dekleta so pletla nogavice in drugo podobno robo. Mimogrede so namignile, kakšno številko nogavic nosim. Po večerji sem se poslavljaj (spali smo v delavskem domu), pa so me zadržali in presenetili z božičnim darom. No, presenečenje ravno ni bilo, ker sem iz razgovorov slutil, da bom dobil nogavice. Vesel sem pa le bil požurnosti do ujetnika. Doma smo se ujetniki zbrali vsi skupaj na zares skromni sveti večer, ob revni zakuski, ki smo jo skupno pripravili. Kazali smo, kaj smo prejeli od gospodarjev, skupno zapeli nekaj božičnih pesmi in plegli. Polnočnice seveda zaradi vojnih razmer ni bilo.

Naslednji dan, na Božič, je bilo slovesnejše kosilo. Pripovedovali smo, kako praznujemo božične praznike v rodni domovini. Spomini so oživel... Kljub razmeram je bil tudi ta Božič v ujetništvu po svoje lep. Morda smo bili betlehemskega Novorojenčka v svoji revščini še bliže.

V prvi delovni skupini leta 1941 smo imeli

Slovenci večino, da pa je bila skupina polno zasledena, so nam kasneje dodelili še nekaj Srbov. Rojaki, doma izpod nemške okupacije, ki so postali novi nemški državljani, so bili januarja 1942 odpuščeni iz ujetništva in naj bi šli domov. A to je bila le pretveza in velika laž. Nekateri so pozneje izrabili dopust ter kot nemški vojaki obiskali gospodarje za časa ujetništva.

Jaz sem, kot Ljubljčan (Ljubljana je spadala med vojno k italijanski Ljubljanski pokrajini) seveda ostal vojni ujetnik. Menjal pa sem nekaj delovnih komand, a vse so se nahajale le nekaj kilometrov od holandske meje. Prišli smo v stik s Holandci in zamenjavali blago za blago, zlasti ko so začeli prihajati paketi Rdečega križa. Ob koncu aprila 1945 sem dočkal osvoboditev po Poljaki in Kanadčanih. Ker je vojna proti severu še vedno divjala, smo se prostovoljno razšli kot skupina, med sabo pa sklenili, da bo vsak začasno ostal pri svojem gospodarju. Pozneje so nas posamično pobrali in strpali v skupno taborišče Jugoslovanov, kjer smo čakali nadaljne usode.

Marsikaj dobrega in slabega bi lahko poročal iz tistih negotovih dni. A menim, da sem izpolnil svojo nalogo, ki sem si jo zastavil z naslovom tega članka.

JANEZ PRIMOŽIČ

NAŠ BOŽIČNI SPORED:

MELBOURNE - Torek, 24. decembra, božična vigilijska - Ves dan bo prilika za sveto spoved, samo pokličite patra v Baragovem domu. Zvečer bo spovedovanje od devetih do tri četrt na polnoč. Točno opolnoči začnemo peti "Sveta noč" ter istočasno v procesiji otrok z lučkami prinesemo kip betlehemskega Deteta k jaslicam v lurski votlini. Po blagoslovu jaslic pričnemo slovesno polnočnico. (V deževnem vremenu bo polnočnica seveda v cerkvi in ne na prostem.)

Spet prosim, naj ne bo nepotrebnega zbiranja in glasnega govorjenja za cerkvijo, ki tako moti zbranost pri božičnem bogoslužju. Kdor nima namena sodelovati, naj raje ostane doma.

Sreda, 25. decembra, Božič - Svete maše bodo pri nas ob osmih, desetih (v lepem vremenu na prostem pred jaslicami v lurski votlini) in ob petih popoldne. Pred mašami spovedovanje.

Četrtek, 26. decembra, Štefanovo - Maši po nedeljskem urniku, ob osmih in ob desetih. Pred mašama spovedovanje.

Nedelja sv. Družine, 29. decembra - Maši po

Misli, december 1996

SV. CIRIL in METOD MELBOURNE

*Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,
SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 9853 8118 in (03) 9853 7787
Mobile: 015 555 840 Fax: (03) 9853 6176
Dom počitka m. Romane - Mother Romana Home
11 - 15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel. in Fax: (03) 9853 1054*

nedeljskem urniku, ob osmih in ob desetih. Pred mašama spovedovanje.

Torek, 31. decembra, Silvestrovo - Z večerno mašo ob sedmih (predno odhajate na zabave po naših klubih) se bomo zahvalili Bogu za vse dobre preteklega leta. Pred mašo spovedovanje.

Sreda, 1. januarja, Marijin praznik in dan novega leta - Maše v naši cerkvi ob osmih, ob

desetih in ob petih popoldne. Pred mašami prilika za sveto spoved.

V ST. ALBANSU bo prilika za slovensko božično spoved v ponedeljek pred Božičem, 23. decembra, od šestih do pol osmih zvečer. Cerkev Srca Jezusovega.

V SPRINGVALE bom spovedoval v farni cerkvi sv. Jožefa v soboto pred Božičem, 21. decembra, od petih do šestih zvečer.

V NORTH ALTONI bo prilika za slovensko božično spoved v četrtek pred Božičem, 19. decembra, od šestih do sedmih zvečer. Farna cerkev sv. Leona Velikega.

Slovenci v **GEELONGU** imajo priliko za slovensko spoved v petek pred Božičem, 20. decembra, od šeste do sedme ure zvečer v farni hiši poleg cerkve svete Družine, Bellpark.

V MORWELLU bo redna slovenska maša v nedeljo pred božičem, 22. decembra, ob sedmih zvečer v cerkvi Srca Jezusovega. Prilika za božično spoved od šestih do pričetka svete maše.

WODONGO, kjer smo imeli slovensko mašo ob koncu novembra, žal pred prazniki ne morem več obiskati. Spet se vidimo na četrto nedeljo v januarju 1997. Maša bo v cerkvi Srca Jezusovega ob sedmih zvečer. Pridite polnoštevno!

SLOVENSKA BOŽIČNA ODDAJA na Radiu 3ZZZ bo na božični praznik (sreda, 25. decembra) zvečer. Za Vas bo pripravljena - prisluhnite ji!

Krstov tokrat nismo imeli, poroke so si pa sledile takole:

Dne 6. decembra sta si v cerkvi sv. Dominika, East Camberwell, obljubila zakonsko zvestobo **Walter Anthony Dodich** in **Natasha Kathryn Biro**. Oba sta seveda že tukaj rojena, ženin v družini očeta iz Istre in mame, že pokojne, doma z Notranjske. Nevesta je po očetu madžarskega rodu.

V slovenski cerkvi pa sta se 7. decembra poročila **Sebastian Pepi** in **Lidija Iglič**. Ženin je po starših italijanskega rodu, nevesta pa je rastla v družini Mirka in Dragice Iglič.

Naj tu omenim tudi poroko nevestine sestrčne, ki je bila 26. oktobra v kapucinski cerkvi sv. Antona v Hawthornu: ženin **Michael Cassar** je malteško-italijanskega rodu, nevesta **Susan Iglič** pa je iz družine Dragota in Marije Iglič. Oba očeta, tako Lidijin kot Suzanin, sta pred poroko živela v Baragovem domu.

Čestitke vsem trem novoporočenim parom.

UPAM, da ste vsaj naše božično pismo prejeli pred prazniki, če bo morda božična številka MISLI kot tiskovina morala čakati kje na pošti, da bodo minili praznični dnevi. Pismu je kot običajno priložena božična darilna kuvertica. S tem in velikonočnim ter žegnanjskim darom vzdržujemo naše versko in kulturno središče. Vedno je kaj popravljjanja in izboljševanja poleg rednih izdatkov (davek, elektrika, voda...) Zato sem iz srca hvaležen vsem, ki to razumete in po svojih močeh tudi pomagata. Lepo središče imamo, ki je skupni dom nas vseh in kjer naj bi se vsakdo počutil zares doma. Ne le ob praznikih, ampak skozi vse leto.

Povečini že gotovo veste, da je p. Tone s pričetkom novega cerkvenega leta odšel domov. Zdi se, da so delo in razne obveznosti, ki si jih je nalagal, kar preveč pritiskale nanj. Ker je po naravi držal vse v svoji notranjosti, je bilo končno vsega preveč in pretežko. Zahvaljujemo se mu za vse delo med nami. Dobil sem sporočilo, da je začasno na ljubljanski župniji sv. Antona na Viču, v januarju pa bo povedal svojo odločitev glede bodočnosti. Priporočam ga v molitev.

Tako sem obtičal sam za vse delo. Ne gre več tako kot je šlo pred leti, ko še nisem poznal starostnih nadlog. Zato prosim razumevanja in tudi pomoči, da bo šlo vse v redu naprej. V kratkem bom izbral nekaj oseb za **Cerkveni odbor**, ki mi bo v prihodnjem letu stal ob strani. Pater Tone je kot vodja središča že lani nekaj poskušal, potem je stvar zaspala. Zdaj ne sme, saj potrebujem čim več sodelovanja.

Dobili bomo pomoč v februarju, ko pride mladi pater Metod, ki se je zadnje leto v Ameriki učil angleščine. A po dogovoru bo odšel v Sydney k p. Valerijanu, ki je tudi ostal sam, ima pa na skrbi še Queensland, Canberro in podružnično cerkev v Wollongongu. Pri nas bomo za zdaj potrpeživi. Problem je le na drugo nedeljo v mesecu, ko je po deseti maši premalo časa za pot v Geelong, kjer je slovenska maša ob pol dvanajstih. Zato bomo v Kew z januarjem deseto mašo **druge nedelje v mesecu** premaknili na **pol desetih**. Si boste morali zapomniti, da gre le za drugo nedeljo v mesecu. Ostale nedelje bo začetek maše kot doslej ob desetih.

MIKLAVŽ se je letos pri nas pomladil. Ivan Mejač, ki je dolgih 35 let predstavljal tega dobrotnika otrok, je zaradi starosti in bolezni prosil za razrešnico. Tako se mu na tem mestu iskreno

zahvalimo za dolgoletno častno Miklavževo službo. Za njegovega namestnika smo naprosili Fistričevega Andreja, ki najbrž ni dosegel niti polovice Mejačeve starosti. Bog daj, da bi vztrajal vsaj polovico dobe starega Miklavža.

Prostovoljne prispevke Miklavževanja (50 dolarjev) je dobila Slomškova šola, ki je nastopala na odru. Hvala Smrdelovi Veroniki, ki vse šolsko leto tako vestno skrbi za pouk in nadtope.

Na drugo adventno nedeljo je Angela Povhova s pomočnicami spet napekla krofov, kot jih zna le ona. So zares odlični in jih hitro zmanjka. Društvo sv. Eme je čisti dobiček (340 dolarjev) namenilo v sklad za novi fotokopirni stroj, ker je sedanji dotrajan in že zelo nagaja.

Na soboto 30. novembra smo imeli goste iz Canberre, Sydneya in Mildure poleg naši domačih Melbournčanov. Avstralska slovenska konferenca je imela letni sestanek Narodnih svetov z izvolitvijo novih članov odbora. Zborovali smo se v pisarni viktorijskega Narodnega sveta, za kosilo v obednici Baragovega doma pa so poskrbele članice Društva sv. Eme, za kar v imenu ASK iskrena zahvala.

Novi predsednik ASK je Cvetko Falež iz Canberre, podpredsednik je Ljenko Urbančič iz Sydneya, tajnica Jožica Gerden iz Mildure, blagajnik pa Štefan Merzel, član Narodnega sveta Viktorije. Novemu odboru želimo obilo uspehov.

Bližajo se počitnice in na vrsti bosta spet dva tedna naše počitniške kolonije v Mt. Elizi. Lepo prosim, prijavite se čimprej, da nam bo lažje načrtovati. Prvi teden začnemo v soboto 4. januarja in traja do sobote 11. januarja, ko se prične drugi teden, ki ga bomo zaključili naslednjo soboto, 18. januarja. Oba tedna bosta za družine in mladino, ki jo starši pustijo samo v naše varstvo. Za te so prijavnice, ki jih morajo podpisati starši, že na razpolago. - Glavna kuharica bo spet Anžinova Francka, ki pride 30. januarja s sestro Emo za nekaj mesecev med nas. Obema kličemo veselo dobrodošlico.

Grey Friars je idealni kraj za počitnice, tik nad morjem, plaža pa zelo varna tudi za neplavalce.

POKOJNI - DRAGO ČRETNIK je umrl v bolnišnici v West Footscrayu že 20. septembra letos, a smo zanj šele nedavno zvedeli. Z ženo Angelo je živel v Oak Parku. Rojen je bil 17. septembra 1922 v Guštanju. Po vojni se je v Nemčiji poročil z Angelo Hočevnar, doma iz Studenca pri Krškem. V Avstralijo sta emigrirala

leta 1949 in se ustalila v Melbournu, kjer je zdaj Drago podlegel krvavenju možganov. Pokopan je bil na pokopališču Fawkner. Sožalje vdovi Angeli.

Dne 23. novembra je v Macleod Nursing Home zaključila svojo dolgo zemsko pot **GABRIJELA STOK** r. Hafner. Dočakala je lepo starost, saj je bila rojena 24. marca 1902 in sicer v Srednjih Bitnjah pri Škofji Loki. Moža Vinka, ki je bil doma v Bistrici pri Sežani, so ubili komunisti med revolucijo, ona pa se je leta 1945 s tremi otroki podala preko meje v Avstrijo. Leta 1950 so emigrirali v Avstralijo, kjer je živela pri svoji hčerki v melbournskem okraju Kingsbury. Pogrebna maša je bila 28. novembra v cerkvi sv. Martina v Rosanni, nato je sledil pogreb na pokopališču v Fawkner. Naše sožalje hčerki Justini ter sinovoma Vinku in Marjanu.

Pokojnim naj pridružimo še Beneškega Slovenca, četudi ga nismo videli v naši družbi. **ALEXANDER ZUFFERLI** je umrl 24. novembra v Kew. Rojen je bil 30. avgusta 1914 v vasi Grmek blizu Vidma (Udine) v Beneški Sloveniji. Grob je dobil na pokopališču v Kew. Vdovi Gini, ki je tudi Beneška Slovenka, in obema otrokoma iskreno sožalje!

P. BAZILIJ

BERNARDA FINK INZKO, naša rojakinja iz Argentine in priznana solo pevka, je na svoji pevski turneji po Avstraliji, v času nastopov v Melbournu, obiskala tudi naše središče. Slikana je pred lurško votlino. — Zdaj živi v Evropi. Njen mož, Slovenec s Koroškega, je avstrijski veleposlanik v Sarajevu.

IZPOD TRIGLAVA

PRVO SEJO novoizvoljenega slovenskega parlamenta je vodil Marjan Schifrer kot najstarejši izvoljeni poslanec, na listi Slovenskih krščanskih demokratov. On je prvi poslanec, ki prihaja iz zdomstva, saj je kot begunec doslej živel v Argentini. Po drugi svetovni vojni je bil šolnik na Tržaškem ter je obiskoval univerzo v Trstu. Zato kaj dobro pozna slovensko zamejsko stvarnost.

NOVI PREDSEDNIK državnega zbora RS je postal Dr. Janez Podobnik, župan v Cerknem pri Kranju in po poklicu zdravnik, politično pa pripada Ljudski stranki. Izvoljen je bil skoraj enoglasno, saj je prejel 82 od 90 glasov. Ker je star komaj 37 let in zelo zmožen, od njega lahko še veliko pričakujemo.

STRANKE POMLADI, ki so pred volitvami ostale brez sporazuma tesnega sodelovanja, ga skušajo ustvariti sedaj po volitvah. Skupaj imajo polovico poslancev, 45 po številu. Če bodo res enotni, bodo uspeli. Očitno je položaj absolutne premoči, ki so jo uživali levičarji v parlamentu vse do letos, mimo. Upajmo, da za vedno.

Admiral Motor Inn

Vaša gostitelja sta **MURRAY** in **FRANK BERIC**

Eno-, dvo- in trisobna odlično opremljena stanovanja, kopalni oaze, sončna terasa, pralnica, TV, ventilatorji, zajtrk po želji...

Samo par minut hoje do plaže in središča mesta.

Vprašajte za ostale informacije!

2965-2967 Gold Coast Highway
(ali pa P. O. Box 691)

SURFERS PARADISE, QLD. 4217

Telefon: (075)398 759

OFFICE:
563 8095

MOBILE:
018 107 305

Melbournskim rojakom
na uslugo za kleparska in instalacijska dela

DANNY'S PLUMBING

17 Charles Street
East Bentleigh, 3165

DANNY STIBILJ
LICENCE NO. 33308

NOVEGA NADŠKOFA naj bi kmalu dobila Ljubljana. Sveti sedež bo ob bližnjih praznikih ali kmalu po njih imenoval naslednika dr. Alojziju Šuštarju, ki odhaja v pokoj. Tako je v intervjuju za tednik Demokracija povedal beograjski nadškof dr. Franc Perko, potrdil pa tudi dr. Šuštar sam v pogovoru za televizijo Pop TV. Ugibanj je veliko, kdo bo novi nadškof in slovenski metropolit. Kar lahko bi rekel, da je največ oči obrnjenih na dr. Perka, ki ima v Beogradu res težak položaj, Ljubljana pa bi ga navdušeno sprejela.

V prihodnjih Mislih bomo verjetno že lahko razglasili novico.

31. PEVSKA REVIIJA je bila 1. decembra v Kulturnem domu v Trstu. Nastopili so pevci Zveze cerkvenih pevskih zborov. Trinajst zborov je nudilo ljubiteljem petja bogat in vreden spored, kar daje upanje, da se bo pevska tradicija med Tržaškimi Slovenci obdržala in še nadalje razvijala. Na koncertu je bilo predstavljeno tudi novo glasilo Glas naših zborov, ki bo odslej povezovalo pevske zборе, včlanjene v ZCPZ.

PORABA ZDRAVIL v Sloveniji zadnja leta močno narašča. Lani je bilo za to porabljenih dobrih 25 milijard tolarjev. Od tega je bilo 21,2 milijarde tolarjev denarja iz obveznega zavarovanja, drugo pa iz prostovoljnega. Raziskava je tudi dognala, da zdravniki očitno predpisujejo svojim pacientom taka zdravila, ki jih ni treba plačati. Pacienti so po številu največ ostareli ljudje. Tudi je bilo ugotovljeno, da se obolevnost Slovencev v zadnjih letih ni skoraj nič spremenila, le življenjska doba se tudi v Sloveniji kot drugod po svetu ves čas podaljšuje.

PLEČNIKOVE ŽALE v Ljubljani imajo 2200 pogrebov na leto, od teh jih je kar 80% z žaro. Za visoki odstotek je pojasnilo v tem, da so Žale edini krematorij v Sloveniji.

NA GOLOVCU pri Celju so odkrili masovno grobišče. Najdena okostja so povezana s telefonsko žico. Očitno gre za brezpravne ujetnike tebarskega poveljnega taborišča. Tokrat so - menda prvič - zadevo poprijeli pravilno: na kraj zločina je prišel preiskovalni sodnik. A vprašanje je, če bo dovolj poguma sprožiti kazenski proces proti preživelim mučiteljem in morilcem tebarskega taborišča.

ŽUPNIJA DOB pri Domžalah je praznovala na Martinovo nedeljo, 17. novembra. S kulturnim sporedom so se spomnili 700 let izpričevanja

organiziranega dušnopastirskega delovanja v Dobu in okolici. Pred 700 leti, leta 1296, je v popisu papeških desetnin poleg nekaterih drugih župnij omenjena tudi dobska.

Urednik Misli je kot otrok veliko šolskih počitnic preživel v dobski fari, kjer je bila rojena in krščena njegova mati.

VEDNO BLIŽE smo letu 2000, ki bo sveto leto kot spomin Jezusovega rojstva. Leta štejemo od takrat nazaj in naprej, "pred Kristusovim rojstvom" in "po Kristusovem rojstvu". Slovenci pa še kar držimo zapuščino dobe enoumja ter še naprej štejemo leta "pred našim štetjem" in "po našem štetju". Za nekatere bi bilo očitno prepobožnjaško pri tem imenovati Kristusa, kot dela to ves zahodni svet. - Kdaj bomo zlezli iz starih kalupov?

LETOŠNJA AKCIJA revije Naša žena z naslovom "Iščemo ljudi odprtih src" je izbrala za nagrado izjemni osebnosti na področju človekoljubnih del lazarista **Petra Opeko**, misijonarja na Madagaskarju.

STO LET FILMA na Goriškem je tudi vredno omembe. Zgodilo se je sredi popoldneva dne 8. decembra 1996, torej pred sto leti. Kraj: pivnica Dreher, tik ob glavni mestni ulici. Neznani, brezimni možakar je na enostavnem projektorju pokazal zbranim radovednečim vrsto impresivnih in rahlo intrigantskih posnetkov iz vsakdanjosti. Najbrž mu je šlo za zaslužek nekaj grošev, gotovo pa se mu ni niti sanjalo, da bomo to njegovo preprosto filmsko predstavo slavili ob stoletnici.

NA JETRBENKU, razglednem hribu na meji med župnijama Preska pri Medvodah in Sveta Katarina - Topol, so leta 1935 postavili farani evharistični križ. Prestal je srečno vojno, po vojni pa je bil nekaterim odveč in so ga podrli. Ko je enoumje minilo, so farani križ obnovili. Pobudo zanj je dal leta 1991 vnuk Malenškovega ata, ki je bil leta 1935 glavni pobudnik za postavitev križa.

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

GIOVANNI VERGA MEMORIALS
Pty. Ltd. Inc.

VIZZINI MEMORIALS Pty. Ltd. Inc.

85-87 Trawalla Ave., Thomastown, Vic.

Tel. 359 5509, po urah na domu 478 4474

Nagrobne spomenike izvrujemo po dogovoru.
Garancija za vsako naše delo!

Žal je bil ta novi križ nekaterim očitno na poti. V noči med nedeljo letošnjega 10. novembra in ponedeljkom 11. novembra je štirinajstmetrski hrastov križ znova padel, spodžagan po neznanih sovražnikih križa. Na prežaganem mestu so pustili celo listek s sporočilom: "Eden raste, drugi pade."

Revčki so ljudje, ki jim je v napotje vse, kar je božjega. Ne morejo razumeti, da bo vsekakor imel Bog zadnjo besedo...

LEON ŠTUKELJ, najboljši slovenski in obenem najstarejši olimpijec na svetu, ki je s svojo prisotnostjo na letošnjih Olimpijskih igrah v Atlanti požel močnejši aplavz kot vsi zmagovalci, je dočakal svojo častljivo 98-letnico. Rodil se je 12. novembra 1898 v Novem mestu, svoj letošnji visoki jubilej pa je obhajal v Mariboru, kjer zdaj živi. Iz srca mu želimo, da bi dočakal stoletnico. Saj dve leti ni tako dolga doba in jubilar je za svoja leta še zelo zdrav. Kljub visoki starosti je še vedno dovolj prožen in čil, da je sposoben izvesti telovadne elemente, ki jih ne zmorejo niti osemdeset let mlajši od njega.

Na olimpijskih igrah v Atlanti je ameriškemu predsedniku Clintonu ob zaključni slovesnosti obljubil, da se bosta zopet srečala na prihodnjih Olimpijskih igrah, leta 2000 v Sydneyu. Upam, da bo držal besedo, četudi bo takrat star že 102 leti.

Tudi avstralski Slovenci smo veseli njegove obljube in prav iz srca kličemo temu našemu častljivemu olimpijcu: Na svidenje leta 2000 v Avstraliji!

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction

A F D A

Tel: 724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

Fax: 728 2253

Sydneyskim Slovencem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri, A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozi pokojnih.

DUHOVNIK MED LJUDSTVOM

Kot duhovnik je bil Slomšek v vsem svojem delovanju res ves duhoven, delaven "na njivi neumrljivega človeškega duha". Ko je prejel odlok, da mora na Bizeljsko, je zapisal v svoj dnevnik: "Bil sem razžaloščen, pa v Bogu potolažen." V tistem času je šel namreč o bizeljski župniji glas, da je tam doma pijanstvo, nečistovanje in bahaštvo. Versko življenje je bilo mlačno in noben mlad duhovnik si ni želel priti za kaplana tja, ne le zaradi razmer, ampak tudi zaradi sitnega in težavnega župnika, Ludovika Batista, jožefinca po duhu. Mladega Slomška vse skupaj ni oplašilo; pogumno se je lotil dela in začel orati zapuščeno ledino. Kmalu je daleč naokrog zaslovel kot izvrsten pridigar, da so iz domače in sosednjih župnij ljudje kar vreli k njegovim mašam. Zaradi tega sta prišla z župnikom najprej navzkriž. V svojem dnevniku pravi Slomšek, da je ta že po njegovi prvi pridigi sploh nehal pridigovati.

Kmalu se je razširil tudi glas, da je mladi kaplan odličen spovednik. Domači in tuji župljani so oblegali njegovo spovednico in mu z velikim zaupanjem odkrivali svoje večkrat davno zastarele dušne rane. Poleg tega je skrbel za nedeljsko šolo, poučeval ženine in neveste, prirejal procesije, kazal mladim prave vrednote... Leta 1826 je bila na Bizeljskem birma. Iz škofovega zapisnika izvemo, da je bila takrat bizeljska župnija res kaj težavna; štela je okoli 4.000 duš in imela šest podružnic, kamor je hodil kaplan od časa do časa maševat. Škofu je posebej ugajala zelo obiskovana šola, v kateri je bilo nemalokrat premalo prostora za vse ukaželjne glave. O župniku si je zapisal, da je lahkomišeln in

NA POTI DO

**SLOVENIJA
BLAŽENEGA**

**Vrli Slovenci! Ne pozabite
drago materinsko blago
vam bodi luč, materin**

robot, o kaplanu Slomšku pa, da je v vsakem pogledu zgleden duhovnik. Tudi tokrat mu je škof v pogovoru ponudil, naj gre na Dunaj študirat in spet je Slomšek ponudbo odbil.

V duhu jožefinizma vzgajeni duhovniki so imeli Slomška zaradi njegove gorečnosti za strogega prenapeteža. Vesten in točen je bil v izpolnjevanju svojih dolžnosti, nikakor pa ni bil kak mrk in odljuden posebnost. Bil je veselega srca, družil se je s kaj različnimi ljudmi in k vsakemu je znal pristopiti na pravi način. Z nedolžnimi otroki je občeval prav po otroško, prijazno in priljudno se je pogovarjal s preprostimi možaki in ženicami, pa tudi v odlični družbi ni bil v zadregi - znal se je vljudno vesti, ne da bi priliznjeno klanjal hrbet pred odlično gospodo.

Tretjega aprila 1927 - na tiho nedeljo - je dobil Slomšek škofijski odlok, da je prestavljen z Bizeljskega k Novi cerkvi. "Župnija žaluje, sovražniki se vesele," pravi Slomšek v svojem

**BIZELJSKO, kjer je prišel
naš Slomšek svojo prvo kaplan-
sko službo, ko je odklonil študi-
rij na Dunaju, kamor so ga ho-
teli poslati cerkveni predstojni-
ki po končanem bogoslovju.**

Kakor Friderik Baraga kot kaplan v Metliki, je imel tudi goreči Slomšek težave z joze-
finci, takratne mrke struje v
Cerkvi. Baraga je odšel v Ame-
riko in postal misijonski škof
med Indijanci, Slomšek pa je
doma vodil narod iz mračnja-
štva. Oba sta oltarna kandidata
in ponos našega naroda.

DOBILA SVOJEGA PRVEGA ANTON MARTIN SLOMŠEK

6

, da ste šinovi matere Slave; naj vam bo
sveta vera in pa materina beseda! Prava vera
ik vam bodi ključ do zveličavne omike.

A. M. Slomšek

dnevniku. Poleg župnika je imel v župniji več nasprotnikov, ker je bilo njegovo neomadeževano in pobožno življenje ter goreče delovanje glasna obsodba njihovega malopridja. "Gospod Anton odidejo od nas," se je bliskoma razširilo po vsej župniji. Na cvetno nedeljo je bil nepopisen jok v nedeljski šoli in mnogo ljudi iz sosednjih župnij je ta dan prišlo na Bizeljsko, ker so mislili, da se bo Slomšek poslovil. Pa se ni - delal je naprej, kot da se ni nič zgodilo. Napravil je ličen božji grob, na veliki petek je imel pridigo, potem križev pot, nato so peli neko pesem o sedmerih besedah Zveličarjevih na križu. Pesem je ljudem zelo ugajala, najbrž jo je sestavil in ji dal napev Slomšek sam. Tudi na veliko noč je imel v nabito polni cerkvi pridigo o velikonočnem evangeliju, popoldne pa o daritvi svete maše. Med tednom je še opravil šolarsko spovedovanje, na belo nedeljo pa je pri pridigi z besedami "Mir vam bodi!" vzbudil vsesplošno jokanje. Popoldne je imel zadnjikrat nedeljsko šolo, samo z dečki, katerim je polagal na srce vodila za poznejše življenje. Šolo so zaključili z naslednjo Slomškovo pesmijo:

*Tri rožice v našem vrtu cveto:
Glej, prva je roža veselja.
Naj vselej opleta nam našo glavo.
Pravična naj spolni se želja.*

*Tri rožice v našem vrtu cveto:
Nedolžnosti lil'ja je druga.
Lepota to našega srca naj bo,
da vest nam kaj hud'ga ne žuga.*

*Tri rožice v našem vrtu cveto:
Zeleni je rožmarin tretja.
Na grobu naj našem ta vsajena bo,
zelena od veka do veka!*

V Novi cerkvi je bil župnik dekan Jakomini, ob Slomškovem prihodu star že 72 let, zato je imel redno po dva kaplana. Slomšek se je tam kot prvi kaplan zelo veliko naučil. Župnik mu ni delal težav, temveč ga je podpiral in dobrohotno opozarjal na morebitne pomanjkljivosti. Tudi tukaj se je Slomšek ljudem kaj hitro priljubil, čeprav so se mnogi, zaradi strogosti, ki jo je izžareval, sprva izogibali njegove spovednice.

Tretjega avgusta 1928 je dobila Nova cerkev nepričakovano visok obisk. Pripeljal se je lavantinski škof Cimerman s kanonikom. Šele čez nekaj tednov je bilo jasno, po kaj sta gospoda prišla. V krško-lavantinskem bogoslovnem semenišču v Celovcu je morala lavantinska škofija izmed svoje duhovščine nastaviti spirituala ali duhovnega voditelja bogoslovcev. Pomislili so na Slomška, čeprav je bil še razmeroma mlad za takšno mesto. Vendar je presodek ob obisku izginil; po svojem vedenju in delovanju je bil Slomšek kljub mladim letom zrel mož. Kot dušni pastir, kot spovednik in učitelj je dobil jasen vpogled v globino ljudske duše, spoznal je svetle in temne strani verskega in nramnega življenja med ljudstvom, pa tudi med duhovniki, zato bi kot spiritual znal voditi bogoslovce ter jih učiti, kako naj delujejo in česa naj se varujejo.

Tako je bilo 23. oktobra 1829 končano Slomškovo dve in polletno delovanje pri Novi cerkvi. "Bil sem srečen pri delu, hvaležen v srcu, obdan z mnogimi prijatelji," je zapisal v svoj dnevnik. "Novocerkovška župnija je hvale vredna; v njej je dobro pomešano s slabim, po večini je pa župnija vendar dobra. Moje besede so radi sprejemali in ne brez sadu, kakor mi je skušnja pokazala. Spokorniki prihajajo iz vsega sosedstva. - Dekan je bil od srca dober, toda kakor je pri starih navada, hvalil je stare čase."

Pripravila K.M.

"O, pozdravljena bodi, mojemu srcu tako ljuba sveta noč, največje veselje mojih otroških let! Svet mi je vzel mnogo veselja nedolžnih mladih dni, ostal mi je pa spomin tvojega otroškega veselja. Vsako leto se še spomnim, kako srečen sem bil, ko sem bil pri jaslicah doma v kotu prižgal dve svečki, kako smo potem na sveti večer okrog mize poklekali in molili sveti rožni venec. Vselej mi srce na novo oživi, kadar zapojem mило božično pesem 'Oj, Dete je rojeno nam'. Hvalim Boga, ki svojim otrokom za vse te božične praznike pripravi toliko veselja." /Anton Martin Slomšek/

SV. RAFAEL SYDNEY

*Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
St. Raphael Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P.O.Box 280, Merrylands, N.S.W. 2160)
Tel.: (02) 637 7147 Fax: (02) 682 7692*

*Slovenske sestre - frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon: (02) 682 5478*

PRIPRAVA NA BOŽIČ - Na vse, kar v življenju doživimo lepega, duhovno pomenljivega, se skrbno in prizadevno pripravljamo. Vsak Božič je eden takih doživetij, čeprav se vsako leto ponavlja.

Svet okoli nas se pripravlja na ta praznik na svoj način: z nakupovanjem, s praznovanjem, ki obstoji v uživanju hrane in pijače. Saj slišimo že od novembra dalje, da imajo "Christmas Party" na mnogih krajih. Vidimo tudi mrzlično tekanje od trgovine v trgovino; slišimo razpravljanje in načrtovanje, kako bodo praznovali Božič: na letovanju, na izletu v naravi ob morju ali v gorah... Vse to pa nima nič skupnega s krščanskim praznovanjem Božiča.

Kristjanov Božič je v zavesti, da je Bog prišel med nas na zemljo, prevzel je našo človeško naravo, da bi mi postali deležni njegove božje narave. Prišel je med nas v podobi nebojčljivega otroka. Ob pogledu na tega otroka v jasliah se mora raznežiti vsako trdo srce, in to še toliko bolj, ker nam vera pravi, da je otrok v jasliah - Bog.

Ker je Bog postal z nami domač in se nam je nedopovedljivo tesno približal, tudi nas nagovarja, da se približamo drug drugemu, da postanemo med seboj dobri bratje in sestre. To pomeni, da smo pozorni in dobri do vsakogar.

BOŽIČ - PRAZNIK DOBROTE. Ko sem pred kratkim šel skozi trgovski kompleks v Merrylandsu, sem v glavni avli občudoval krasno božično sceno, ki je očarala ne samo otroke, ampak tudi odrasle. Za minuto sem se ustavil in prebral božično zgodbo za otroke: "Nekoč, ko je bil Merrylands še obdan z bujnim gozdom, so v tem gozdu živeli dobri medvedi. Nekega dne pred Božičem so se zbrali in

se posvetovali, kako bi otrokom pripravili veselje za bližajoči se Božič. Predlagali so vse polno lepih načrtov. Končno so se zedinili, da bodo okrasili in osvetlili vsako drevo v tem gozdu." Lepa zgodba za otroke, ki nima sicer nikake direktne povezave z Jezusovim rojstvom, ima pa tisto, kar preveva božično praznovanje: pripravljenost napraviti veselje bližnjemu, posebno otrokom.

KRISTJANOV BOŽIČ je torej v tem, da skazujemo pozornost bližnjemu. To storimo lahko na številne načine. Pri tem nas ne sme voditi računica, češ: poslal bom čestitke vsem tistim, ki so mi jih lani poslali, obdaroval bom tiste, ki mi bodo vrnili z darom. To ni pravi božični duh. Duh Božiča je v tem, da napravimo drugim veselje in jih osrečimo, ne da bi pričakovali povračila. Prav je, da se za Božič spomnimo posebno tistih, ki imajo težave z zdravjem in raznimi drugimi problemi. Osamljenost je križ, ki teži marsikaterega naših starejših rojakov. So primeri, ko so se otroci osamosvojili ter se odselili drugam. V ostarelih starših nastane praznina. Ne manjka pa primerov, ko otroci skrbijo za svoje priletne in bolehe starše. Pravi prijatelj se pokaže šele v stiski. Vsi številni primeri skrbi do bližnjega nam dajo dovolj prilike, da bo duh Božiča deloval v našem življenju in v naši okolici.

DUHOVNA PRIPRAVA. - Poleg pozornosti do bližnjega v božičnem času pa je treba skrbeti tudi za našo osebno duhovno naravnost, ki mora iti vzporedno z zunanjo dejavnostjo. Ta dejavnost pa ne sme zadušiti skrbi za našo lastno notranjost. V adventu naj bi dali več pozornosti in časa našemu molitvenemu in zakramentalnemu življenju. To pomeni: prejem zakramenta sprave in pogostega obhajila, udeležba pri maši tudi med tednom, branje svetega pisma, miloščina potrebnim, vdano prenašanje bolezni, križev in težav ter nevšečnosti.

Že v adventu naj bi v hiši postavili jaslice, ki jih potem dovršimo na sveti večer, ko postavimo v hlevček Jezusa, Marijo in Jožefa. Božično drevo zaživi šele, če so ob njem ali pod njim tudi jaslice.

NAŠ BOŽIČNI SPORED 1996:

MERRYLANDS - Ne pozabite na božično devetdnevnicu od ponedeljka 16. decembra do božične vigilijske v torek 24. decembra. Vsak dan bomo molili za razne namene naše skupnosti, Cerkve in obeh domovin. To je bližnja priprava na Božič - nikar je ne zamudite!

Slovesna **polnočnica** bo tudi letos v cerkveni dvorani. Naš mešani zbor in solisti bodo izvajali Božično mašo Jana Jakuba Ryba. - Na **božični dan**, v sredo 25. decembra, pa bo sveta maša z ljudskim petjem ob osmih zjutraj, ob pol desetih pa slovesna z zborovim petjem. - Na **Stefanovo**, četrtek 26. decembra, bo sveta maša po nedeljskem urniku, ob pol desetih dopoldne, pa tudi ob šestih zvečer. Po večerni maši bo v dvorani praznovanje Dneva samostojnosti s kulturnim sporedom, nato sledi zabava ob zvokih "Veselih Gorenjcev". Priporočamo se za rezervacije, katere sprejemamo najkasneje do opoldne na dan prireditve. - Na **praznik svete Družine**, na nedeljo po božiču (29. decembra), bo po maši Zahvalna pesem z blagoslovom za konec leta. - Na **dan novega leta**, (1. januarja 1997), bosta pri nas dve maši: ob pol desetih dopoldne in ob sedmih zvečer. - Sicer pa velja za vse nedelje, da je maša ob pol desetih dopoldne, v soboto zvečer pa je ob sedmi uri vigilska maša, ki velja za nedeljsko.

WOLLONGONG - V cerkvi Vseh svetih v Figtree je vsako sredo do Božiča ob sedmih zvečer sveta maša in adventna pobožnost. Redna nedeljska maša bo v nedeljo 22. decembra ob peti uri popoldne. - Zgodnja polnočnica bo v torek 24. decembra ob osmih zvečer. - Na dan novega leta bo sveta maša že ob štirih popoldne. - Redni sveti maši bosta 12. in 26. januarja ob petih popoldne - torej vsako drugo in četrto nedeljo v mesecu.

CANBERRA - Božična slovenska maša bo na sam praznik, v sredo 25. decembra, ob šesti uri zvečer. Nato bo maša spet v nedeljo 19. januarja ob istem času. (Vedno na tretjo nedeljo v mesecu.) Kraj: cerkev sv. Petra in Pavla, Wisdom Street, Garran.

NEWCASTLE ima slovensko službo božjo na nedeljo po božiču, 29. decembra, na praznik svete Družine. Čas: ob šesti uri zvečer. Kraj: stolnica Srca Jezusovega, Hunter Street, Hamilton. Pred mašo bo prilika za zakrament sprave, po maši pa bo naše običajno srečanje v dvorani.

ZA ROJAKE V BRISBANU IN ZLATI OBALI bo tokrat "**PLANINKA**" v Cornubiji kraj za našo praznično mašo. To bo na praznik **Gospodovega razglasenja**, v nedeljo 5. januarja 1997 ob štirih popoldne. Upam, da razumete: ker

sem za nekaj časa sam, moram najprej v Sydneyu opraviti službo božjo in potem z letalom poleteti v Queensland. Ker je "Planinka" nekako v sredi med Brisbanom in Zlato obalo, je v našem primeru najboljša lokacija za slovensko bogoslužje. Upam, da bo za veliko noč že bolje in spet dva patra v Sydneyu v skrbi za Slovence.

PERTH, W.A., pride po vsej verjetnosti na vrsto v velikonočnem času, v aprilu 1997. Točen datum bomo pravočasno sporočili.

V petek 29. novembra 1996 je v Westmead (Sydney) bolnišnici umrl **ALOJZ FILIPIČ**. Rojen je bil 8. maja 1926 v Breginju. V Avstralijo je prišel leta 1949. Dne 13. junija 1959 ga je Father Mikula poročil v Marijini cerkvi v Watsonu, NSW, z Ivanko Rejc. Lojze je bil z družino vseskozi povezan z našim verskim središčem in je rad pomagal pri gradnji cerkve in dvorane, kakor je bil tudi vsa leta zvesti naročnik "Misli". Redno je obiskoval sobotno mašo v naši cerkvi in tudi skrbel za njeno nabirko. Zaradi ženine bolezni se je moral predčasno upokojiti, da je skrbel zanjo. Odkar mu je leta 1994 žena umrla, je bil precej osamljen in ni rad zahajal v družbo. Ob smrti zapušča v Sydneyu hčerko Danico in brata Dominika, hčerka Mary pa živi v Brisbanu. Pogrebno mašo smo imeli v naši cerkvi v sredo 4. decembra, nato smo blagega pokojnika spremili na novi del našega pokopališča v Rookwoodu, v grob pokojne žene Ivanke.

Isti dan kot Alojz, je v bolnišnici v Canberri umrl **EGON KATNIK**, rojen v Trstu 17. marca 1914. Njegovo bivališče je bila najprej Wagga Wagga, NSW, zadnja leta pa Canberra. Poročen je bil z Avgusto, ki pa je že nekaj let pokojna. Zapušča hčerko Iris. Pogrebne molitve so bile v stolnici sv. Krištofa v Canberri v torek 3. decembra, pokopan pa je bil na pokopališču Gungahlin. Več podatkov o pokojnem rojaku pa žal nisem mogel dobiti.

Sorodnikom obeh pokojnih naše iskreno sožalje. Naj počivata v božjem miru!

KRST - Daniel Harrison Taylor, Drummoyne, NSW. Oče dr. David Anthony, mati Vesna r. Franca. Botrovala sta Stoyan in Marita Franca. -

Sv. Rafael, Merrylands, na prvo adventno nedeljo, 1. dec. 1996. - Novokrščencu Danielu, staršem in botrom naše tople čestitke!

RAZPIS GRADNJE - V kratkem nameravamo začeti v Merrylandsu s povečanjem "farovža". Že od vsega začetka smo imeli v načrtu dvigniti stanovanje duhovnikov, ki je veliko premajhno, v prvo nadstropje. Zato razpisujemo to gradbeno delo in prosimo rojake v tej stroki, da se javijo za prevzem. Spodobi se, da vprašam najprej rojake. Šele v primeru, da ne bo odziva, bomo morali najeti kako avstralsko gradbeno podjetje. Vse rojake pa naprošam, da z darovi podprejo to potrebno zadevo, ki je res nujna, saj je naše delo otežkočeno zaradi pretesnih pisarniških in stanovanjskih prostorov.

SESTRI Hilarija in Francka nas zapuščata. V Slovenijo se vračata v soboto 18. januarja zvečer z

letalom družbe "Lauda Air". Kdaj bom mogel sporočiti prihod drugih sester? Za to si za enkrat prizadevamo breuspešno na raznih pristojnih mestih. Morda premalo molimo v ta namen. Sestri Hilariji in sestri Francki naj na tem mestu izrečem prisrčen Bog plačaj! za njuno delo med nami. Želimo jima še naprej trdnega zdravja in zadovoljstva ter uspehov na njunem novem službenem mestu. Ostanimo povezani v molitvi!

Ker bom sam do druge polovice februarja, ko pride, kot upamo, k nam novi pater, prosim za razumevanje in pomoč. Že vnaprej lepa hvala!

NAŠI BOLNIKI IN OSTARELI naj ne bodo pozabljeni, posebno v božičnem času. Saj ob praznikih še bolj čutijo križ svoje bolezni in osamelosti. Tudi vsem, ki so v zadnjem času izgubili svojce, pokažimo svojo pozornost, zlasti z molitvijo, da premostijo žalost.

P. VALERIJAN

Jaslice
slovenske
cerkve
v Sydneyu

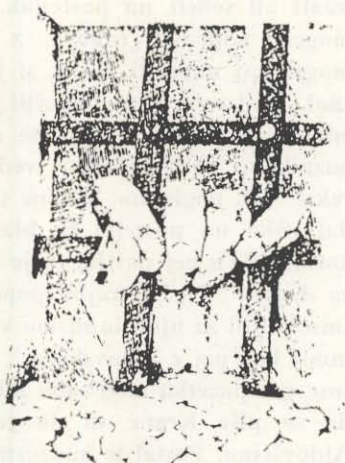

Kaj se vam zdi, pastirci vi,
al' ste kaj slišali?
Veseli glas gre dol' do nas,
z nebes veseli glas.
"Slava Bogu na višavah!"
angelci pojo v nižavah,
lepo pojo na čast Bogu,
odprto je nebo ...

Jožko Kragelj

MOJE CELICE

IG PRI LJUBLJANI

Govorica, da pojdemo na Ig, ni bila prazna. Zvedeli smo, da pripravljajo delavnice za čevljarje, krojače, da bodo druge zaposlili na ekonomiji in podobno. In res. Z novim letom se je začelo preseljevanje. Prevažali so nas s kamionom.

Nad Igom se dviga grad, ki je obdan z drevesi, tako da ga komaj opaziš s ceste. Včasih so v njem bivali graščaki, zdaj bomo pa tlačani. In niti desetine ne bo treba dajati. Graščina ima v sredini lepo dvorišče. Okrog so hodniki, velike sobe pa so na vseh štirih krajih obrnjene proti naravi. Proti jugu in zahodu gozd in Krim, proti severu in vzhodu Gorenjska in Ljubljana. Za jetnika, vajenega sivih sten, pomeni gozd, smreke in zelenje pravo vabo za oči. Hkrati se mu bolj prebuja domotožje, zlasti spomladi, ko po drevesih žgolijo ptice in se vsa drevesa odenejo v svetlozeleno obleko. Marsikomu se rodi tudi skušnjava, da bi izginil z gozdu in svobodno zadihal med smrekami in jelkami.

S svojimi culami in škatlami smo se zbrali na dvorišču in čakali, da nas spravijo po sobah. Tudi ta razpored je bil zelo premišljen in vnaprej pripravljen. Na spiskih je bilo določeno, v katero sobo dajo tega ali onega. Počasi smo se prerivali po stopnicah v drugo nadstropje in zopet čakali, da je paznik odpiral vrata in klical po imenih. Nekatere sobe so bile zelo velike, dolge. Obsegale so polovico dolžine gradu. Opremljene so bile z železnimi posteljami druga nad drugo. V sobi je bila tekoča voda in v kotu zaprto stranišče na vodo. Vsaka postelja je imela svojo slamnjačo in rjuho. Pod je bil namazan z žganim oljem. Vse je bilo nekam sveže, skoraj vabljivo v primeri s celicami v jetnišnici na Miklošičevi cesti.

Sprva so nas duhovnike dali v posebno sobo. Slamnjače so bile skoraj prazne, le umetno napihnjene. Vsako jutro je bilo treba vse poravnati, napraviti robove, "ivice". Podnevi ni bilo dovoljeno

NAŠE NABIRKE

TISKOVNEMU SKLADU
PATRA BERNARDA
ZA NAŠE "MISLI":

\$50.— Zvonko Bezjak, Fanika Robida; \$40.— Ivan Prugovecki; \$30.— Emilija Kuzma; \$20.— Alojz Semenič, John Cugmeister, Vinko Butala, Edvard Persič, Janez Sok; \$10.— Zlatko Skrbiš, Livio Novak, Irena Renko, Emilia Walls, Miro Vuga, Marija Kraševac, Jean Pevc; \$5.— Emil Simčič, Franc Petelin.

ZA MISIJONE
IN NAŠE POSINOVLJENE
MISIJONARJE:

\$633.80 Nabirka na misijonsko nedeljo v Merrylandsu; \$50.— Toni in Anica Konda (namesto božičnih voščilnic prijateljem in znancem.)

ZA LAČNE SIROTE
MATERE TEREZIJE:

\$20.— Ivanka Jaušovec.

ZA ROMARSKI DOM
NA SVETI GORI:

\$100.—Darko in Milka Stanič (namesto božičnih voščilnic prijateljem in znancem).

VSEM DOBROTNIKOM
BOG STOTETO POVRNI!

VSEM
DOBROTNIKOM
OBILO MILOSTI
ZA BOŽIČNE PRAŽNIKE!

*V imenu
stanovalcev
zaposlenega osebja,
zaupnikov Doma m. Romane
in patra Bazilija,
želimo vsem Slovincem
široi Avstralije
blagoslovljen Božič
ter srečno in zdravo
novo leto 1997.*

*Naš moto je:
Spoštujemo starejše in vse,
ki so potrebni nege.
Nudimo prijazno
krščansko okolje,
potrebno
za kvalitetno življenje.
Spoštujemo želje
in
in prepričanja
vseh stanovalcev.*

*Stanko Prosenak,
Upravnik Doma m. Romane.*

ležati ali sedeti na posteljah.* Če je bilo dovolj slame, je bilo mogoče napraviti robove, z na pol prazno slamnjačo pa nisi mogel kaj narediti. Vsak si je pomagal, kakor je pač vedel in znal. Med robove smo stlačili perilo in odvišno obleko in nategnili odejo, da je bilo videti vse ravno. Zjutraj je prišel nadzornik paznikov, ki je dobro vedel, kakšne so slamnjače, in je rekel: "No, pogledjmo, kakšne so postelje!" Šel je po sobi, na rahlo dal roko na posteljo in blazine so se udirale, da so nastale kotline. "Tu nej postla, tu je karitu!" je rekel in odgrinjal drugo za drugo. "To bo trebja popraviti, nej duobru!" Ko je odhajal, smo buljili za njim in nismo vedeli, ali bi se smejali ali jezili. "Ta muož buo pej z Vipavskega." Nič nismo vedeli, kako se piše, zato smo ga spočetka med sabo klicali "Karitu". Pozneje smo zvedeli, da se piše Kretič in da je doma iz Tevč pri Planini nad Ajdovščino. Postal je nadzornik paznikov, ker ni imel izobrazbe, da bi v vojski postal oficir. Verjetno prav zato ni maral izobražencev. Svojo oblast je pokazal s takimi podvigi, da je preizkušal našo potrpežljivost in nam utrjeval živčni sistem.

V naši sobi se je nabrala kar lepa družba samih duhovnikov. Z nekaterimi smo se že poznali, nastajala pa so tudi nova poznanstva. Bila je pisana družba od navadnih podeželskih župnikov do kanonikov in teoloških profesorjev ter opatov. Najprej sem se približal profesorju Fabjanu in mu obljubil, da mu bom pospravljajal posteljo. Bil je že v letih, težko je hodil in še teže prenašal zapor. Bil mi je hvaležen. Nad njim je imel svoje "korito" jezuit Lederhas, ki bi zaslužil dvojno kazen zaradi motenja nočnega miru. Klicali smo ga "Lederbas". Komaj je namreč zvečer zaspal, je začel smrčati. Spočetka "in sordina", nato pa se je smrčanje tako stopnjevalo, da se je kar treslo. Mislili smo, da bo pomagalo znano zdravilo, ko tleskaš z ustnicami kot bi glasno poljubljal in se navadno vsakdo zbudi ob takih glasovih. Pri njem pa ni bilo uspeha. Pokrili smo ga s suknjičem, a ga je kmalu odvrigel, ker ga je dušilo. V usta smo mu vlili vode - malo je zakašljaj in pogrgral pa spet nadaljeval s svojim kontrabasom. Komur se je posrečilo prej zaspati in je imel trd spanec, tisti je bil rešen. Kdor pa ni mogel prej zaspati, je bil revež. Tako smo imeli veliko priložnosti za vaje v potrpežljivosti: podnevi s popravljanjem postelj, ponoči pa s poslušanjem te čudovite muzike, ki so jo spremljali razni vzdih in oddihi.

Teže kot prof. Fabjan je prestajal zapor kanonik Mirt iz Maribora. Po časopisih so ga oblatili, da je imel stike z neko baletko. Bil je močne postave in izredno obilen. Mučila ga je lakota. Komaj je čakal, da je dobil paket. Takrat je sedel k mizi in z veliko "andohtjo" odpiral papirček za papirčkom ter opazoval dobrote, ki so mu jih poslali. Če so na papirju ostale drobtinice kruha, jih je spravil na kupček, položil obe dlani na mizo, se sklonil in z usti pobral drobtine s papirja. Rad je šahir. Ko je hotel biti duhovit, je rekel: "Vete, ljubljanski

kapitelj ima enega Kimovca, v Mariboru smo pa vsi kimovci!"

Prvi dnevi nas Igu so bili dolgočasni. Zjutraj smo slišali, kako so iz drugih sob po zajtrku klicali: Ne delo! Čevljarji in krojači so odhajali v delavnice, nekateri so odšli na posestvo, manjša skupina pa je pletla košare. Tisti, ki smo že bili na delu, smo si želeli, da bi nas kam poslali, ker smo se naveličali sten.

Nekega dne so mlajše odbrali in nas peljali v sobo, kjer so pletli košare. Bila je pisana družba. Mlajši, starejši, politični, kriminalci, laiki in duhovniki. Med njimi stas bila tudi Italijana iz Izole. Eden se je pisal Perentin. Upala sta, da ne bosta dolgo v zaporu, ker sta zvedela od domačih, da potekajo pogovori o zamenjavi jetnikov. Nekaj časa smo opazovali, kako nastajajo košare. Nekateri so bili zelo spretni, ker so že dolgo opravljali to delo. Tudi za košare je bila norma.

V popoldanskih urah so nas spustili na dvorišče, kjer smo se sprehajali in spoznavali. Bili smo skupaj z laiki, md katerimi so bili politični in kriminalci. Veliko je bilo izobražencev. Prišli so iz raznih taborišč in ekonomij. Tu sem po dolgem času srečal tudi Simona Hrasta, ki je bil skupaj z mano obsojen. Dolgo je delal na Kočevskem na Mlaki, kjer je bila ekonomija. Pripovedoval je o skrivnostnem predelu gozdov, kamor ni smel ne civilist ne zapornik. Vse je bilo obdano z mrežo in tudi šoferji, ki so pripeljali blago, niso smeli noter. Drug šofer je prišel in odpeljal kamion v skrivnostna zaklonišča. Vsi so ugibali, kaj je za tistimi pregradami. Kdo tam dela? Morda tisti, ki so bili na smrt obsojeni in jih niso usmrtili? Tam so bili živi zakopani. Nikdar niso mogli ven, da bi izdali skrivnosti. Delali so do smrti. Simona so na Igu kmalu dodelili k tistim, ki so delali na posestvu. Od doma je dobival novice, ki so tudi mene zanimala. Zvedel sem, kateri so se v teh letih poročili na Livku ali umrli. Ko sem bil pozneje dodeljen v prevajalnico, sem v prostem času tudi slikal z oljnatimi barvicami, ki mi jih je dal Čoro Škodlar. Naslikal je moj portret z zebrasto obleko. Simonu sem pa jaz naslikal vas Livek po vzorcu neke razglednice. Poklonil sem mu jo za god in dodal tudi tole pesmico z akrostihom:

SIMONU ZA GOD (28.okt.1955)

Hraber si ostal kot hrast v viharju,
Rad pomagal si povsod trpečim,
A slaboten, bednim in trpečim
Svetil si kot v temi luč brodarju.

Tvoje je srce do dna spoznalo,
Stisko zapuščenosti, trpljenja,
In prepolno upov, hrepenežja
Mnogim je blažilni balzam dalo.

/Nadaljevanje
v prihodnjem letniku/

Oče bil vsem mlajšim si na Mlaki,
Novodošle si sprejel kot brate,
Ukazalnim nudil nauke zlate,
Zagrenjenim moč ob uri vsaki.

Ako sreča bo Ti letos mila,
Grenko to življenje bo končano.
O dobroti Tvoji tiho vdano
Dobra srca bodo govorila.

UREDNIK SPOROČA:

Kot vidite, je tej številki MISLI dodan listič o zbiranju plišastih koal za izgradnjo nove otroške klinike v Ljubljani. Glas Slovenije je poavstralianil ljubljansko idejo zbiranja otroških igrač medvedkov, ki jih bodo prodali na dražbi v pomoč otroški bolnišnici. V Avstraliji pa naj bi naša ljubka koala nadomestila evropskega medvedka.

Božič je čas obdarovanja. Zato se je akciji za otroško bolnišnico pridružila tudi naša revija v upanju, da bo vzbudila mehko stran src svojih bralcev. Žrtvujte nekaj dolarjev, kupite koalo in ga pošljite na upravo Glasa Slovenije (naslov je na lističu), ki ga mora dobiti do osmega januarja. Avstrijska zračna linija Landa Air bo koale brezplačno transportirala v Evropo, da bodo 15. januarja na cilju, ko bo poleg dražbe medvedkov tudi dražba avstralskih koal.

Ta božična akcija za ljubljansko otroško bolnišnico je vredna, da se ji odzovemo. Bodimo darežljivi!

+

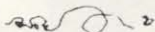
Prva številka MISLI novega letnika bo dvojna, za januar in februar. Izšla bo v februarju.

Urednik

SVETA DRUŽINA ADELAIDE

*Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 479, Welland, S. A., 5007)
Tel.: (08) 346 9674 – Fax (08) 346 3487*

NOVEMBER je za nami in sem prepričan, da je v vseh, ki se zbiramo v slovenski cerkvi svete Družine, zarisal globoko doživete spomine. Na začetku meseca smo se zbrali ob **dr. Stanislavu Franku**, ki je obhajal 90-letnico življenja, dne 17. novembra pa je gostoval pri nas **Tržaški oktet**.

Dan prej, v soboto, so naši tržaški gostje nastopili v adelajski stolnici. Peli so med mašo v polni cerkvi izredno ubrano in doživeto, kot je pri zahvali na koncu maše omenil tudi Msgr. Atkin, stolni rektor. Navzoči verniki so pevce nagradili z dolgim aplavzom. Po končani maši se je petje Tržaškega okteta nadaljevalo v koncertu, pred katerim je goste predstavila in nato tudi povezovala spored gospa Stanka Sintič. Med poslušalci je bilo znatno več Avstralcev kot Slovencev. Pričakoval bi, da rojaki ne bodo zamudili enkratne priložnosti. Žal pač nismo vsi za lepe in globoko doživete stvari, ki človeka poplemenitijo.

Na nedeljo 17. novembra so gostje peli med slovensko mašo. Zgodilo se je prvič, da se je v naši cerkvi petje prepletalo v koralu, vzhodnem bogoslužju in črnski duhovni, pa seveda tudi v tradicionalni slovenski cerkveni glasbi. Maša je bila enkratno doživetje. Po maši je zopet gospa Stanka Sintič pozdravila goste, podala kratko zgodovino Tržaškega okteta in med koncertom povezovala spored. Petje je šlo vsem zbranim do srca, kar si lahko opazil na obrazih. To je duševna hrana, ki človeka dolgo drži pokonci. Po koncertu se nam je oktet zahvalil za gostoljubnost, naša skupnost pa je vsakemu pevcu podarila kenguruja (seveda ne živega). Gospodinje so gostom pripravile kosilo, čas je ob prijetnem klepetu hitro tekkel in morali smo se posloviti. Še skupinska fotografija pred avtobusom, spet je zadonela pesem in zaželeli smo gostom srečno pot in uspešne nastope, kjer koli bodo peli po svetu.

Naj se na tem mestu posebej zahvalim Cvetku Faležu, ki je pevce pripeljal. Kar organizira, vedno

vkluči v spored tudi verska središča. Drugi so nas do nedavnega izključevali. A ravno v naših središčih se gostje vedno počutijo toplo sprejeti in res iskreno dobrodošli.

Zahvala Tržaškemu oktetu za lepe urice ob srebrnih glasovih, a ne nazadnje tudi njegovemu umetniškemu oblikovalcu Danilu Čadežu.

Vsako leto otroci nestrpnost pričakujejo dan, ko bo prišel Miklavž. Nekatere kar redko vidite v cerkvi, za Miklavža pa pridejo, ker vedo, da bodo starši in stari starši poskrbeli za darove ter pokazali morda kar preveč svoje ljubezni. Tako je bilo pri nas tudi na drugo adventno nedeljo in med oznanili je bilo treba ob otroškem živžavu kar dobro prisluhnuti. Pa saj so ob nestrpnosti pričakanja opravičeni. Tudi mi vsi se radi spominjamo svojih otroških let, koliko neskaljenega veselja smo doživljali. Zato je prav, da zdaj otrokom spominjali. V spomin mi prihaja pokojni duhovnik Franc Lipičnik, ki je jesen življenja preživel pri frančiškanih v Ljubljani, ki nam je večkrat pripovedoval: "Star sem bil komaj šest let, ko mi je umrla mama. Hudo me je prizadelo in oče me ni in ni mogel potolažiti. Njegov prijatelj, ki je gojil kanarčke, ga je povabil na obisk. Z očetom sva se odpravila k njemu. Najprej nama je pokazal svoje ljubljenske kanarčke vrvivčke. Ko je videl, kako neutolažljivo jokam za mamo, sem se mu zasmilil in mi je podaril dva kanarčka. Ti dve živalci sta me tako zanimali, da sem ob delu in skrbi zanju res nekako pozabil na svojo bolečino. In od takrat gojim ptičke..." In gojil jih je vse do smrti pred nekaj leti. Kot ta duhovnik, se vsi radi spominjamo prijetnih otroških doživetij. Na stara leta človeka umirjajo. Zato le poskrbimo, da bodo imeli otroci lepe spomine na slovensko cerkev in slovensko skupnost. Ni hujšega kot sejati strup v mlada srca. Ta se sicer rad vrača od koder je prišel, a zastrupljenje mladih src ostane...

Hvala Miklavžu Filipu za opravljeno delo.

Dne 22. novembra sta se v naši cerkvi poročila **Sonja Valenčič in Sandip Caludja**. Nevesta je ena od trojčkov zdaj že pok. Jožeta Valenčiča in Ryszarde r. Borko iz Plymptona, ki so bili rojeni in krščeni 1972, ženin pa je doma iz Indije. Sonja je vedno rada pomagala v našem verskem središču. Poročencema želimo obilo božjega blagoslova.

BOŽIČNI SPORED:

Rojake v Milduri bom obiskal v nedeljo 15. decembra. Zvečer ob sedmih bo slovenska maša v farni cerkvi Srca Jezusovega. Obenem bo tudi

priložnost za zakrament sprave.

Rojaki v Berriju pa bodo imeli slovensko mašo v ponedeljek 16. decembra zvečer ob sedmih v njihovi farni cerkvi. Pred mašo prilika za božično spoved. K srečanju vsi rojaki lepo vabljeni. Res je veliko dela v sadovnjakih, vendar si moramo vzeti čas za tako redko priložnost kot je slovenska maša.

V Adelaidi bo v naši cerkvi sv. Družine skupna priprava na sveto spoved v petek 20. decembra zvečer ob sedmih. Otroci bodo imeli spoved v soboto dopoldne ob enajsti uri. Starši, poskrbite, da bodo vaši otroci lepo pripravljeni doživeli Jezusovo rojstvo. Otrok je navadno odsev družinske vere. Če starši resno vzamejo zakrament spovedi, mašo in družinsko molitev, bo vse to spoštoval tudi otrok. Če pa je staršem življenje po veri deveta briga in nekaj zastarega, bo na vero tudi otrok tako gledal.

Za spoved bo priložnost tudi v nedeljo pred božičem od 9.30 do 9.50 pred mašo, v ponedeljek zjutraj in zvečer ter na božično vigilijo dopoldne.

Na sveti večer, torek 24. decembra, bo slovesna polnočnica. Kot vsa leta bodo sodelovali otroci v procesiji, zato spet vabim starše, ki imate otroke starejše od petih let, da jih pripeljete k temu otroškemu božičnemu doživetju.

Na božični dan, sredo 25. decembra, bo sveta maša ob deseti uri dopoldne, naslednji dan, na Štefanovo, pa ob devetih dopoldne.

Praznik svete Družine, zavetnice našega misijona, praznuje Cerkev prvo nedeljo po Božiču. Ko delamo že vsa leta, bo tudi letos naša zunanja slovesnost praznika prenešana **na prvo nedeljo v januarju**. Med nami bo spet adelaidski nadškof Leonard Faulkner. Kakor se v družini, kadar praznujejo naši starši, radi vsi zberemo in jim tako pokažemo svojo hvaležnost, predanost in svoje veselje, tako je tudi farni praznik svete Družine dan hvaležnosti. Toliko lepih stvari doživljamo v naši skupnosti ter smo drug drugemu v oporo. Potrudimo se, da se bomo zbrali ob nadškofu, ki je naš pastir. Po maši bo blagoslov otrok.

Vabim vse, da prisluhnete slovenski radijski oddaji na božični večer (sreda) ob 7.30, na valovih etnične radijske postaje 5 EBIFM. Vsebina bo seveda o božičnem miru in ljubezni. Enako na dan novega leta, ki je tudi sredo, ob isti uri.

Vsem našim rojakom širom Avstralije, zlasti tistim, ki jih osebno srečujem, želim, naj jim novorojeno Dete prinese obilico tihega notranjega veselja in miru. Posebne dobre želje vsem bolnikom in ostarelim, doma ali po bolnišnicah in domovih za ostarele. Zmolitvijo smo združeni. V božični skrivnosti naj bo vaša tolažba. Jezus naj vas spremlja na vaši poti trpljenja.

P. JANEZ

BOŽIČ

**Resnična zgodba se še nadaljuje,
kot vlak po tiru v nedogled brzi.
Vesela starka v Betlehem hiti,
otroka v jaslih živo opisuje.**

+

**Ta zgodba mi prinaša domotožje,
prinaša mi v spomin radost od davno prej.
Ta zgodba hleva in pastirjev gre naprej ...
Veseli Ti rojstni dan – O DETE BOŽJE!**

IVAN BURNIK LEGIŠA

Z VSEH VETROV

LETO 2000 - SVETO LETO. Papež Janez Pavel II. je že 10. novembra 1994 s posebno encikliko napovedal, da bo Cerkev obhajala leto 2000 kot posebno slovesno jubilejno leto. Enciklika se imenuje po začetnih besedah "Ko se bliža tretje tisočletje". V njej je papež napovedal, da se bodo verniki nanj pripravljali tri leta. Leto 1997 bo leto Kristusa Odrašenika, leto 1998 bo na poseben način posvečeno Svetemu Duhu, ki je duša Cerkve, dočim bo v letu 1999 središče naših misli Bog Oče. Ta tri leta naj nas na poseben način pripravijo na leto 2000, ki nas spominja na leto Jezusovega rojstva.

Vsako sveto leto privabi v Rim milijone romarjev, da prejmejo svetoletne odpustke. Leto 2000 pa jih bo gotovo še več. Poleg tega je sveti oče izrazil željo, da se jubilej leta 2000 obhaja tudi v Sveti deželi, v Nazaretu, Jeruzalemu in na gori Sinaj, torej na krajih, ki so tesno povezani z razodetjem enega Boga, Jezusa Kristusa in Svetega Duha.

ZNAK ZA LETO 2000, logotip, so že tudi predstavili v Vatikanu: Krog modre barve deli na štiri polja križ, v sredini pa pet golobov miru simbolizira pet celin našega planeta. Na razmejenih štirih delih kroga piše: Christus heri, hodie, semper (Kristus včeraj, danes, vedno). Zunaj kroga je napis: Iubilaeum A.D. 2000 (Jubilej v letu Gospodovem 2000).

Znak jubilejnega leta je naredila 22-letna študentka Emanuela Rocchi iz Masse Martane pri Perugii.

STANJE PREBIVALSTVA v Izraelu na dan 13. septembra, ob izraelskem novem letu

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 9387 8488

5756/5757, je bilo sledeče: Od 5,716.000 prebivalcev je Judov 4,620.000 (80.6%), muslimanov je 835.000 (14,6%), kristjanov 166.000 (2,9%), ostalih pa je 95,000 (1,7%).

MILOŠEVIČ je v škrpicah, slišimo na radijskih novicah, na televizijskih pa gledamo tisočglavo množico, ki že vrsto dni protestira v Beogradu pred vladno palačo. V Srbiji se je spor okrog razveljavitve krajevnih volitev, ker je pač zmagala opozicija, spremenil v protirežimski odpor. Začeli so študentje, zdaj so se jim pridružili še delavci z vsesplošno stavko, ki je paralizirala Srbijo. Zahodna diplomacija pritiska na predsednika, naj s kompromisom reši krizo, a za enkrat brez uspeha. Po vseh vidikih pa bo končno moral popustiti. Saj ga zapuščajo celo člani Srbske akademije znanosti in umetnosti. Zapuščajo ga tudi najradikalnejši bivši komunisti, na katerih je slonel Miloševićev režim.

ŠTUDIJA o vernosti Angležev, ki je zajela v glavnem izobražence, je pokazala, da se vedno več kristjanov nagiba k novodobnim verskim tokovom. Tudi vedno več kristjanov išče odgovore na svoja dejanja v horoskopih in na raznih nepravih krajih, manj pa jih živi prave krščanske vrednote. Vzrok je tudi v tem, ker poredkoma hodijo k nedeljski maši. Rednih nedeljnikov je med Angleži le 14 odstotkov. "Ljudje izbirajo iz različnih mišljenjskih tokov tisto, kar jim ugaja in to zmešajo v neke vrste zasebno vernost," je dejal anglikanski škof Michael Nazir-Ali. Pri katoličanih pa jih pod vplivom azijskih verstev veliko verjame v ponovno rojstvo, je bila njegova ugotovitev.

VELIKA BOŽIČNA SMREKA krasi sleherni božič Trg svetega Petra v Rimu. Vsako leto se potruji eden katoliških narodov, pripravi smreko ter jo kot svoje božično darilo svetemu očetu pripelje v Rim. Letos so se za to odločili Slovenci, v zahvalo za papežev obisk. Ko to pišemo, še ne moremo reči, kje jo bodo posekali in kdaj pripeljali v Rim. Brali smo, da bodo ob tej priliki prišli z uradnimi predstavniki oblasti v večno mesto tudi številni slovenski romarji.

BOKS je po svoji naravi zelo agresiven šport, saj je pri njem zmagovalec dvoboja tisti, ki nasprotnika s hudimi udarci v telo in obraz spravi dobesedno na kolena. Zato je v ospredju polemik, saj mnogi zahtevajo njegovo prepoved. Uspeli pa najbrž ne bodo, saj ima boks preveč vnetih zagovornikov kljub dejstvu, da je z ozirom na smrtno žrtve med športi v samem vrhu. V približno

sto letih obstoja je na ringu umrlo že več kot 500 mladih boksarjev. Zadnja žrtev je bil nedavno komaj 25-letni italijanski boksar Fabrizio De Chiare.

V NEDELJO 17. novembra se je v Rimu končala velika svetovna konferenca Organizacije združenih narodov za prehrano FAO. Na konferenci naj bi se zbralo 173 državnih delegacij in predvsem vsi predsedniki držav na svetu. Žal vseh ni bilo in manjkal je celo ameriški predsednik Clinton. Delegati so se razgovarjali o prehrani in lakoti po svetu in seveda kako bi lakoti odpomogli.

Danes je na svetu izredno lačna skoraj milijarda ljudi. Osemsto milijonov ljudi na svetu je podhranjenih in trpijo za lakoto. Zastrahujoč je podatek, da vsako leto umre za lakoto 12 milijonov otrok - vsakih osem sekund torej umre za lakoto en otrok. Lakota je znamenje revščine in je ena najhujših krivic današnjega časa. Ni v ponos nikomur, še najmanj premožnim družinam.

Papež Janez Pavel II. je imel na konferenci uvodni nastop. Odločno je podčrtal glavne linije evangelija in se zavzel za odpravo lakote in revščine po svetu. Med drugim je dejal: "Če nas je na svetu veliko, to še ne pomeni, da morajo zato nekateri stradati, drugi pa se lahko kopljejo v bogastvu... Velike razlike med revnimi in bogatimi so danes za

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS

ALDO and JOE

MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:

359 1179

A.H.: 470 4095

Vsa

dela so
pod garancijo!

človeštvo nevzdržne in krivične... Nujno je, da vsi čimprej najdemo sredstva in načine, s katerimi bomo poskrbeli za gotovo prehrano vseh ljudi na svetu, kajti prehrana je pomemben dejavnik za ohranjanje in dosego miru..."

Prisotni kitajski predsednik pa se je na konferenci edini hvalil in širokoustil, da v svoji državi nima lačnih ljudi: vsi kitajski državljani - 1,2 milijarde ljudi, ena petina vsega človeštva - so siti in zadovoljni. Težko bi pameten človek verjel, da država, ki še danes občutno krši človeške pravice, istočasno tako odlično skrbi za prehrano vseh...

Eno je gotovo: napak je govoriti, da je na svetu preveč ljudi. Vsi bi imeli dovolj jesti, če bi bile dobrine pravično razdeljen in če bi se svet potrudil razviti vire prehrane tam, kjer še čakajo razvoja.

HD HYUNDAI
motor company

V.F.L

PANELCARE P/L

ACN 007 152 203

MELBOURNE, VIC.

265 PRINCESS HIGHWAY,

DANDENONG, 3175

Ph: 793 1477 Fax: 793 1450

COLONIAL MUTUAL

*MAJOR & MINOR SMASH REPAIRS

*PRESTIGE CAR SPECIALISTS

*ALL MAKES AND MODELS

*BODY JIGGING SYSTEM FOR ALL MAKES

*INSURANCE WORK

*3 YEAR GUARANTEE

A.H. Frank Kampuš - 560 5219

Za nujno potrebo imamo tudi avto na razpolago.

GOJAKS MEATS & SMALL GOODS

Rojakom
v Sydneyu

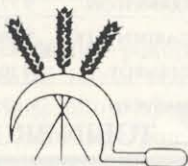
se toplo
priporočam!

220 Burwood Rd, Burwood N.S.W. 2134
Phone: (02) 747 4028

THE GRAINARY BAKE HOUSE

Phone 846 7700

Melbournskim rojakom
se toplo priporočamo
z raznovrstnim domačim
pecivom, kruhom in še
drugimi dobrotami naše peči.
F. M. P. BRAČKO

1/110 JAMES STREET, TEMPLESTOWE 3106

KDO BI VEDEL POVEDATI...

...če še živi in kje v Avstraliji se nahaja
ALOJZ ZALAR (ali **ŽALAR**), po rodu iz
Senovega. Sporočite na uredništvo. Išče ga
njemu znana oseba.

Starejša ženska je prosila fanta, da bi ji pomagal
iti preko ceste.

"Počakajte, na semaforju je še rdeča luč."

"Ja, fant, pri zeleni si pa upam sama čez cesto!"

"Žena, na srajci mi manjka gumb."

"Nič zato, saj boš oblekel jopico čeznjo."

"Na jopici mi manjkata dva gumba."

"Pa kaj, saj menda ne boš šel ven brez plašča."

PA SPET NEKAJ UVOŽENEGA IZ REPUBLIKE SLOVENIJE

+ Ali ni *zaruro*: Vse življenje se je hvalil, da je revo-
lucionar, zdaj pa se spreneveda, da pri nas revolucije
sploh ni bilo.

+ Volite najslabšega, da pozneje ne boste razočarani!

+ Na prvih svobodnih volitvah smo lahko izbirali med
komunisti in bivšimi komunisti.

+ Kako bo tovarš Kučan pisal spomine, ko pa je po-
zabil, kaj je počel v preteklosti?

+ Bil sem kolaboracionist — petinštirideset let sem
kolaboriral s komunisti.

REŠITEV križanke prejšnje številke:

Vodoravno: 1. paraplegik; 7. naliv; 8. Leonida;
10. antilopa; 11. Brno; 13. klepet; 15. Trenta; 17. Irci;
18. Belgijci; 21. Aljažek; 22. naris; 23. dnina;
24. park. - Navpično: 1. Pilat; 2. revolver; 3. polipi;
4. Eros; 5. izigran; 6. Antarktika; 9. apokalipsa; 12.
aroganca; 14. encijan; 16. (Franc) Perko; 19. jarek;
20. ržen.

Rešitev so poslali: Jože Grilj, Ivanka Žabkar,
Lidija Čušin, Terezija Horvat, Albina Konrad. -
Žreb je tokrat izbral Terezijo Horvat.

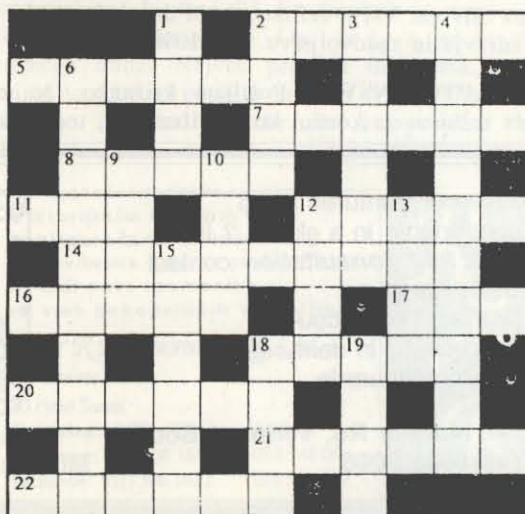
Sosedi med seboj. - "Kmalu bomo stanovali v
lepšem okolišu," se pobaha prva. - "Mi pa v
mirnejšem," odvrne druga. - "Kaj se tudi vi selite?"
"Ne, mi ostanemo."

Križanka /Marko Matjašič/

Vodoravno: 2. ne prepogosto žensko ime; 5. vpliv
na nekoga, da se bo razvil; 7. uničenje, propast; 8. slap
ob izviru reke Savinje; 11. pogovor; 12. glavno mesto
Francije; 14. bolezen dihal (tujka); 16. del obraza;
17. veznik (če); 18. skoraj izumrla žival, ki je doma
le še na Kitajskem; 20. rojstni kraj Otona Županči-
ča v Beli krajini; 21. spojina z ogljikom (svoj čas upo-
rabljana v svetilkah); 22. slavnostni obhod.

Navpično: 1. vodno vozilo; 2. ovojnica za pisni pa-
pir; 3. ni vrtna rastlina, a priznana zelenjava; 4. za
trenutek osvetliti nebo; 6. pečenka posebne vrste;
9. ribje jajčece; 10. v Sloveniji živeča žival (sesalec);
12. rokodelcev pripomoček; 13. glavno mesto Saud-
ske Arabije; 15. uspešnost, priznanje; 18. štajerska
reka, pritok Savinje; 19. angleško žensko ime.

REŠITEV pošljite do 15. januarja na uredništvo!

OSTANI Z NAMI, GOSPOD! — Molitvenik za bolnike z lepimi molitvami v ta namen. Cena osem dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika vredne vsebine na 305 straneh. Prva izdaja je pošla, druga je pravkar dospela. Cena: 15 dolarjev.

LUČ V ŽIVLJENJE je molitvenik z velikimi črkami za ostarele, ki so jim opešale oči. Cena 10 dolarjev.

VSE POTI — V tekoči vezani besedi izražena topla razmišljanja je napisala v Melbournu Draga Gelt. Od vsake knjige gre en dolar za Dom počitka m. Romane v Kew. Cena 15 dolarjev.

DREAMS VISIONS — Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center of USA. Lepo darilo angleško govoreči osebi. Cena 11 dolarjev.

WHISPER — Anglesko-slovenske pesmi Danijele Hliš. — Cena 10 dol.

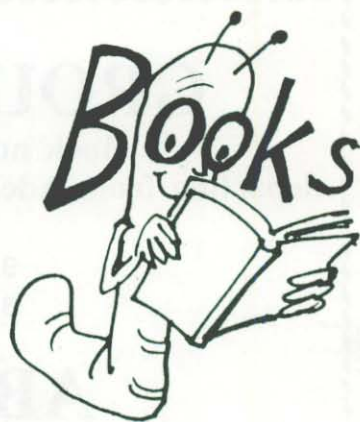
THE SNOWY - CRADLE OF A NEW AUSTRALIA, to bo nova knjiga Ivana Kobala. Prednaročila sprejema avtor.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) — Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N. S. W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6 dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA — Avtobiografska razmišljanja je napisal Lev Detela, Avstrija. Knjiga je izšla v Argentini. Cena 13. dolarjev.

ŽIVLJENJSKI IZZIVI je naslov knjige inž. Ivana Žigona, ki je izšla pravkar v Ljubljani. Cena je znižana na 15.— dolarjev.

JEZUS DOBRI PASTIR. Baragove molitve je zbral v molitvenik dr.F. Jaklič — Z velikimi črkami za slabe oči. — Cena 10 dolarjev.

MOŽJE S SNOWYJA. Slovenska izdaja knjige, MAN WHO BUILT THE SNOWY, je še na razpolago. Naročite jo lahko pri Goriški Mohorjevi družbi ali pri avtorju Ivanu Kobalu (4 St. Andrews Pl., Rydalmere 2116, NSW). Cena brez poštne je petnajst dolarjev.

HREPENENJA IN SANJE je nova pesniška zbirka, ki nam jo poklanja naš adelaidski rojak Ivan Burnik Legiša. Cena dvanajst dolarjev

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s pristrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilijs) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m. Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI — DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

GROUPS FOR SLOVENIA

Book now for economical groups for Slovenia
departing from Adelaide - Brisbane - Canberra - Hobart - Melbourne
and Sydney:

9/12/96 - 26/12/96 - 16/1/97 - 27/2/97

31/3/97 - 15 /5/ 97 - 21/6/97 - 12/7/97

ABC CAR RENTAL SLOVENIA

We are now sole agents in Australia for the above Slovenian
Car Rental Company. Please contact us for very economical rates.

**SELF DRIVE HOLIDAYS
FOR THE INDEPENDENT TRAVELLER**
Special Long Term Car Rental Programme for touring
Slovenia and Europe.

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ NA OBISK SLOVENIJE V LETU 1996
in 1997

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH

Slovenija Travel / Donvale Travel

**1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 9 842 5666**